

40. Akt o dopolnitvah Akta o notifikaciji nasledstva glede konvencij Organizacije združenih narodov in konvencij, sprejetih v Mednarodni agenciji za atomsko energijo (MANKZN-B)

A K T

O DOPOLNITVAH AKTA O NOTIFIKACIJI NASLEDSTVA GLEDE KONVENCIJ ORGANIZACIJE ZDRUŽENIH NARODOV IN KONVENCIJ, SPREJETIH V MEDNARODNI AGENCIJI ZA ATOMSKO ENERGIJO (MANKZN-B)

Akt o notifikaciji nasledstva glede konvencij Organizacije združenih narodov in konvencij, sprejetih v Mednarodni agenciji za atomsko energijo (Uradni list Republike Slovenije – Mednarodne pogodbe, št. 9/92, 3/93, 9/93, 5/99, 9/08, 13/11), se dopolni tako, da se mu priložijo slovenski prevodi:

- konvencije, navedene v aktu o notifikaciji nasledstva v razdelku »A. Konvencije OZN« pod zaporedno številko 3,
- protokola, navedenega v aktu o notifikaciji nasledstva v razdelku »A. Konvencije OZN« pod zaporedno številko 4, z naslovom »Izbirni protokol o obveznem reševanju sporov« in
- konvencije, navedene v aktu o notifikaciji nasledstva v razdelku »A. Konvencije OZN« pod zaporedno številko 5,

in se skupaj s tem aktom objavijo v Uradnem listu Republike Slovenije – Mednarodne pogodbe.

Ta akt začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije – Mednarodne pogodbe.

Št. 007-02/13-2/7

Ljubljana, dne 24. aprila 2013

EPA 1072-VI

Državni zbor
Republike Slovenije
Janko Veber l.r.
Predsednik

DUNAJSKA KONVENCIJA O DIPLOMATSKIH ODNOSIH

Države pogodbenice te konvencije so se ob zavedanju, da narodi vseh držav že od davnih časov priznavajo status diplomatov,

ob upoštevanju ciljev in načel Ustanovne listine Združenih narodov o suvereni enakosti držav, ohranitvi mednarodnega miru in varnosti ter razvoju prijateljskih odnosov med državami,

v prepričanju, da bi mednarodna konvencija o diplomatskih odnosih, privilegijih in imunitetah prispevala k razvoju prijateljskih odnosov med državami ne glede na razlike v njihovih ustavnih in družbenih sistemih,

v prepričanju, da namen takih privilegijev in imunitet ni dajati prednosti posameznikom, temveč zagotavljati učinkovito opravljanje nalog diplomatskih predstavništev kot predstavnikov države,

ob poudarjanju, da se morajo vprašanja, ki niso izrecno urejena z določbami te konvencije, tudi v prihodnje urejati po pravih mednarodnih običajnih prava, dogovorile:

1. člen

V tej konvenciji navedeni izrazi pomenijo:

- a) »vodja diplomatskega predstavništva« je oseba, ki jo država pošiljateljica pooblasti, da opravlja to funkcijo;
- b) »člani diplomatskega predstavništva« so vodja diplomatskega predstavništva in člani osebja diplomatskega predstavništva;

c) »člani osebja diplomatskega predstavništva« so člani diplomatskega, administrativnega in tehničnega osebja ter člani pomožnega osebja diplomatskega predstavništva;

d) »člani diplomatskega osebja« so člani diplomatskega predstavništva, ki imajo status diplomata;

e) »diplomat« je vodja diplomatskega predstavništva ali član diplomatskega osebja diplomatskega predstavništva;

f) »člani administrativnega in tehničnega osebja« so člani osebja diplomatskega predstavništva, zaposleni v administrativni in tehnični službi diplomatskega predstavništva;

g) »člani pomožnega osebja« so člani osebja diplomatskega predstavništva, zaposleni za opravljanje pomožnih del v diplomatskem predstavništvu;

h) »zasebno pomožno osebje« so osebe, zaposlene za opravljanje pomožnih del pri članu diplomatskega predstavništva in niso uslužbenci države pošiljateljice;

i) »prostori diplomatskega predstavništva« so zgradbe ali deli zgradb in pripadajoče zemljišče, ki se ne glede na lastništvo uporabljajo za potrebe diplomatskega predstavništva, vključno z rezidenco vodje diplomatskega predstavništva.

2. člen

Za vzpostavitev diplomatskih odnosov med državami in odprtje stalnih diplomatskih predstavništev je potrebno medsebojno soglasje.

3. člen

1. Naloge diplomatskega predstavništva so med drugim:
 - a) predstavjanje države pošiljateljice v državi sprejemnici;
 - b) varovanje interesov države pošiljateljice in njenih državljanov v državi sprejemnici v mejah, ki jih dovoljuje mednarodno pravo;

c) pogajanja z vlado države sprejemnice;
d) seznanjanje z razmerami in razvojem dogodkov v državi sprejemnici z vsemi dovoljenimi sredstvi ter poročanje o tem vladi države pošiljateljice;

e) spodbujanje prijateljskih odnosov med državo pošiljateljico in državo sprejemnico ter razvijanje medsebojnega gospodarskega, kulturnega in znanstvenega sodelovanja.

2. Nobene določbe te konvencije ni mogoče razlagati, kot da diplomatskemu predstavništvu prepoveduje opravljanje konzularnih nalog.

4. člen

1. Država pošiljateljica se mora prepričati, da je oseba, ki jo namerava akreditirati kot vodjo diplomatskega predstavništva v državi sprejemnici, dobila agrema te države.

2. Država sprejemnica ni dolžna državi pošiljateljici pojasniti razlogov za zavrnitev agrema.

5. člen

1. Država pošiljateljica lahko, potem ko uradno obvesti zadevne države sprejemnice, akreditira vodjo diplomatskega predstavništva, ali odvisno od primera, imenuje člana diplomatskega osebja v več državah, razen če katera od držav sprejemnic temu izrecno nasprotuje.

2. Če država pošiljateljica vodjo diplomatskega predstavništva akreditira v eni ali več drugih državah, lahko odpre diplomatsko predstavništvo, ki ga vodi začasni odpravnik poslov v vsaki od držav, v kateri vodja diplomatskega predstavništva nima stalnega sedeža.

3. Vodja diplomatskega predstavništva ali kateri koli član diplomatskega osebja diplomatskega predstavništva lahko državo pošiljateljico predstavlja pri vsaki mednarodni organizaciji.

6. člen

Več držav lahko akreditira isto osebo kot vodjo diplomatskega predstavništva v kakšni drugi državi, razen če država sprejemnica temu nasprotuje.

7. člen

Ob upoštevanju določb 5., 8., 9. in 11. člena lahko država pošiljateljica člane osebja diplomatskega predstavništva imenuje po svoji presoji. Za vojaške, pomorske ali letalske atašeje lahko država sprejemnica zahteva, da se ji njihova imena sporočijo vnaprej zaradi odobritve.

8. člen

1. Člani diplomatskega osebja diplomatskega predstavništva so načeloma državljani države pošiljateljice.

2. Za člane diplomatskega osebja diplomatskega predstavništva ne morejo biti imenovani državljani države sprejemnice, razen s soglasjem te države, ki ga je mogoče kadar koli umakniti.

3. Država sprejemnica si lahko enako pravico pridrži glede državljanov tretje države, ki niso tudi državljani države pošiljateljice.

9. člen

1. Država sprejemnica lahko kadar koli, ne da bi morala pojasniti svojo odločitev, obvesti državo pošiljateljico, da je vodja diplomatskega predstavništva ali kateri koli član diplomatskega osebja diplomatskega predstavništva persona non grata ali da kateri koli drug član osebja diplomatskega predstavništva ni sprejemljiv. Država pošiljateljica to osebo, odvisno od primera, odpokliče ali zaključí njeno funkcijo v diplomatskem predstavništvu. Oseba je lahko razglašena za nezaželeno ali nesprejemljivo, še preden pride na ozemlje države sprejemnice.

2. Če država pošiljateljica noče izpolniti svojih obveznosti po prejšnjem odstavku ali jih ne izpolni v razumnem roku, lahko država sprejemnica odkloni priznavanje te osebe za člana diplomatskega predstavništva.

10. člen

1. Ministrstvo za zunanje zadeve države sprejemnice ali drugo ministrstvo, za katero je tako dogovorjeno, se uradno obvesti o:

a) imenovanju članov diplomatskega predstavništva, njihovem prihodu in končnem odhodu ali prenehanju njihovih funkcij v diplomatskem predstavništvu;

b) prihodu in končnem odhodu osebe, ki pripada družini enega od članov diplomatskega predstavništva, in če je potrebno, dejstvu, da je neka oseba postala ali prenehala biti družinski član enega od članov diplomatskega predstavništva;

c) prihodu in končnem odhodu zasebnega pomožnega osebja, ki ga zaposlujejo osebe iz točke a tega odstavka, in če je potrebno, dejstvu, da mu preneha zaposlitev pri teh osebah;

d) zaposlovanju in odpuščanju oseb, ki prebivajo v državi sprejemnici kot člani diplomatskega predstavništva ali kot zasebno pomožno osebje ter so upravičene do privilegijev in imunitet.

2. Kadar koli je mogoče, se prav tako vnaprej uradno obvesti o prihodu in končnem odhodu.

11. člen

1. Če ni izrecnega dogovora o številčnosti osebja diplomatskega predstavništva, lahko država sprejemnica zahteva, da je to v mejah tistega, kar je zanjo razumno in običajno glede na okoliščine in razmere v državi sprejemnici ter potrebe zadevnega diplomatskega predstavništva.

2. Država sprejemnica lahko prav tako v istih mejah in brez diskriminacije zavrne sprejem funkcionarjev posamezne kategorije.

12. člen

Država pošiljateljica brez izrecnega predhodnega soglasja države sprejemnice ne sme odpreti pisarn, ki so del diplomatskega predstavništva, zunaj kraja, v katerem je sedež diplomatskega predstavništva.

13. člen

1. Šteje se, da je vodja diplomatskega predstavništva prevzel funkcijo v državi sprejemnici, takoj ko je predal poverilna pisma ali ko je sporočil svoj prihod in predal kopije poverilnih pisem ministrstvu za zunanje zadeve države sprejemnice ali drugemu ministrstvu, za katero je tako dogovorjeno, v skladu s prakso v državi sprejemnici, ki se mora uporabljati enotno.

2. Vrstni red predaje poverilnih pisem ali njihovih kopij se določa po datumu in uri prihoda vodje diplomatskega predstavništva.

14. člen

1. Vodje diplomatskih predstavništev se razvrščajo v tri razrede, in sicer:

a) veleposlanike ali nuncije, akreditirane pri voditeljih držav, in druge vodje diplomatskih predstavništev enakovrednega ranga;
b) poslanike, ministre in internuncije, akreditirane pri voditeljih držav;

c) odpravnike poslov, akreditirane pri ministrih za zunanje zadeve.

2. Med vodji diplomatskih predstavništev se ne smejo delati nobene razlike na podlagi njihovega razreda, razen pri prednostnem vrstnem redu in etiketi.

15. člen

Države se dogovorijo, kateremu razredu naj pripadajo vodje njihovih diplomatskih predstavništev.

16. člen

1. Prednostni vrstni red vodij diplomatskih predstavništev se v vsakem razredu določi po datumu in uri prevzema njihovih funkcij v skladu s 13. členom.

2. Spremembe v poverilnih pisemih vodje diplomatskega predstavništva, zaradi katerih se ne spremeni razred, ne vplivajo na njegovo mesto v prednostnem vrstnem redu.

3. Ta člen ne vpliva na običaje, ki jih je ali jih bo sprejela država sprejemnica glede prednostnega vrstnega reda predstavnika Svetega sedeža.

17. člen

Vodja diplomatskega predstavništva sporoči prednostni vrstni red članov diplomatskega osebja diplomatskega predstavni-

štva ministrstvu za zunanje zadeve ali drugemu ministrstvu, za katero je tako dogovorjeno.

18. člen

V vsaki državi mora biti postopek sprejema vodij diplomatskih predstavništev enoten za vsak razred.

19. člen

1. Če je mesto vodje diplomatskega predstavništva izpraznjeno ali če vodja diplomatskega predstavništva ne more opravljati svoje funkcije, kot vodja diplomatskega predstavništva začasno deluje začasni odpravnik poslov. Ime začasnega odpravnika poslov uradno sporoči vodja diplomatskega predstavništva, če ta tega ne more storiti, pa ministrstvo za zunanje zadeve države pošiljateljice ministrstvu za zunanje zadeve države sprejemnice ali drugemu ministrstvu, za katero je tako dogovorjeno.

2. Kadar v državi sprejemnici ni nobenega člana diplomatskega osebja diplomatskega predstavništva, lahko država pošiljateljica s soglasjem države sprejemnice določi enega od članov administrativnega in tehničnega osebja, da opravlja tekoče administrativne zadeve diplomatskega predstavništva.

20. člen

Diplomatsko predstavništvo in njegov vodja imata pravico uporabljati zastavo in grb države pošiljateljice na prostorih diplomatskega predstavništva, vključno z rezidenco vodje diplomatskega predstavništva, in prevoznih sredstvih za vodjo diplomatskega predstavništva.

21. člen

1. Država sprejemnica mora na svojem ozemlju v skladu s svojo zakonodajo državi pošiljateljici olajšati pridobitev prostorov, potrebnih za diplomatsko predstavništvo, ali ji pomagati, da si jih priskrbi kako drugače.

2. Država sprejemnica mora diplomatskim predstavništvom, če je potrebno, prav tako pomagati, da priskrbijo primerno nastanitev za svoje člane.

22. člen

1. Prostori diplomatskega predstavništva so nedotakljivi. Organi države sprejemnice vanje ne smejo vstopiti, razen s privolitvijo vodje diplomatskega predstavništva.

2. Država sprejemnica ima posebno dolžnost storiti vse potrebno, da prepreči nasilen vstop v prostore diplomatskega predstavništva ali njihovo poškodovanje, vsako motenje miru diplomatskega predstavništva ali poseg v njegovo dostojanstvo.

3. Prostori diplomatskega predstavništva, oprema in drugi predmeti, ki so v njih, ter prevozna sredstva diplomatskega predstavništva ne morejo biti predmet preiskovanja, zaplembe, zasega ali izvršbe.

23. člen

1. Država pošiljateljica in vodja diplomatskega predstavništva sta oproščena plačila vseh vrst državnih, regionalnih ali občinskih dajatev in davkov za prostore diplomatskega predstavništva, ki jih imata v lasti ali najemu, razen dajatev in davkov, s katerimi se plačujejo opravljene posebne storitve.

2. Davčna oprostitev iz tega člena se ne uporablja za take dajatve in davke, ki jih po zakonodaji države sprejemnice plačuje oseba v pogodbenem razmerju z državo pošiljateljico ali vodjo diplomatskega predstavništva.

24. člen

Arhiv in dokumenti diplomatskega predstavništva so vedno in povsod nedotakljivi.

25. člen

Država sprejemnica stori vse potrebno, da olajša opravljanje nalog diplomatskega predstavništva.

26. člen

Ob upoštevanju zakonov in drugih predpisov, ki se nanašajo na območja, na katera je vstop zaradi varnosti države

prepovedan ali posebej urejen, država sprejemnica zagotavlja vsem članom diplomatskega predstavništva svobodo gibanja in potovanja po svojem ozemlju.

27. člen

1. Država sprejemnica dovoljuje in varuje svobodno komuniciranje diplomatskega predstavništva za vse uradne namene. Diplomatsko predstavništvo lahko pri komuniciranju z vlado in drugimi diplomatskimi predstavništvimi in konzulati države pošiljateljice ne glede na to, kje so, uporablja vsa primerna komunikacijska sredstva, vključno z diplomatskimi kurirji ter kodiranimi in šifriranimi sporočili. Brezžični oddajnik pa diplomatsko predstavništvo lahko namesti in uporablja le s soglasjem države sprejemnice.

2. Uradna korespondenca diplomatskega predstavništva je nedotakljiva. Izraz »uradna korespondenca« pomeni vso korespondenco, ki se nanaša na diplomatsko predstavništvo in njegove naloge.

3. Diplomatske pošiljke ni dovoljeno niti odpirati niti zadrževati.

4. Paketi, ki sestavljajo diplomatsko pošiljko, morajo biti kot taki na zunanji strani vidno označeni in lahko vsebujejo le diplomatske dokumente ali predmete, namenjene za uradno uporabo.

5. Diplomatski kurir, ki mora imeti pri sebi uradno listino, s katero se potrjuje njegov status in navaja število paketov v diplomatski pošiljki, je pri opravljanju svojih nalog pod varstvom države sprejemnice. Uživa osebno nedotakljivost in ne sme biti kakor koli prijet ali mu biti odvzeta prostost.

6. Država pošiljateljica ali diplomatsko predstavništvo lahko imenuje ad hoc diplomatske kurirje. Tudi v tem primeru se uporablja prejšnji odstavek, s tem da v njem navedene imunitete prenehajo veljati takoj, ko tak kurir diplomatsko pošiljko, ki mu je bila zaupana, izroči naslovniku.

7. Diplomatska pošiljka se lahko zaupa poveljniku civilnega zrakoplova, ki bo pristalo na dovoljenem namembnem letališču. Poveljnik mora imeti pri sebi uradno listino, v kateri je navedeno število paketov v pošiljki, ni pa ga mogoče šteti za diplomatskega kurirja. Diplomatsko predstavništvo lahko pošlje enega od svojih članov, da neposredno in neovirano prevzame diplomatsko pošiljko od poveljnika zrakoplova.

28. člen

Takse in pristojbine, ki jih pobira diplomatsko predstavništvo za uradna opravila, so oproščene vseh dajatev in davkov.

29. člen

Oseba diplomata je nedotakljiva. Diplomata ne sme biti kakor koli prijet ali mu biti odvzeta prostost. Država sprejemnica ga obravnava z dolžnim spoštovanjem in ukrene vse potrebno, da prepreči vsak napad na njegovo osebo, svobodo in dostojanstvo.

30. člen

1. Zasebno stanovanje diplomata uživa enako nedotakljivost in varstvo kot prostori diplomatskega predstavništva.

2. Prav tako uživajo nedotakljivost njegovi dokumenti, korespondenca in ob upoštevanju tretjega odstavka 31. člena tudi njegovo imetje.

31. člen

1. Diplomata uživa imuniteto pred sodno jurisdikcijo države sprejemnice v kazenskih zadevah. Prav tako uživa imuniteto pred sodno jurisdikcijo države sprejemnice v civilnih in upravnih zadevah, razen glede:

a) stvarnopravne tožbe, ki se nanaša na zasebno nepremičnino v državi sprejemnici, razen kadar z njo razpolaga v imenu države pošiljateljice za potrebe diplomatskega predstavništva;

b) tožbe, ki se nanaša na dedovanje, v katerem diplomata nastopa kot izvršitelj oporoke, upravitelj zapuščine, dedič ali vililojemnik v svojem imenu in ne v imenu države pošiljateljice;

c) tožbe, ki se nanaša na kakršno koli poklicno ali pridobitno dejavnost, ki jo diplomata v državi sprejemnici opravlja poleg svojih uradnih funkcij.

2. Diplomati ni dolžan pričati.

3. Zoper diplomata niso dovoljeni nikakršni izvršilni ukrepi, razen v primerih iz točk a, b in c prvega odstavka in pod pogojem, da jih je mogoče izvesti, ne da bi bila s tem kršena nedotakljivost njegove osebe ali njegovega stanovanja.

4. Sodna imuniteta, ki jo diplomat uživa v državi sprejemnici, ga ne izvzema iz sodne jurisdikcije države pošiljateljice.

32. člen

1. Država pošiljateljica lahko odredi sodno imuniteto diplomatu in tistim osebam, ki uživajo imuniteto po 37. členu.

2. Odrek mora biti vedno izrecen.

3. Če diplomat ali oseba, ki uživa imuniteto po 37. členu, začne sodni postopek, se glede nasprotnega zahtevka, ki je neposredno povezan z glavnim zahtevkom, ne more sklicevati na sodno imuniteto.

4. Odrek sodne imunitete v tožbah v civilnih ali upravnih postopkih ne pomeni odreka imunitete pred izvršitvijo sodbe, za kar je potreben poseben odrek.

33. člen

1. Ob upoštevanju tretjega odstavka tega člena je diplomat glede opravljanja dela za državo pošiljateljico izvzet iz predpisov o socialnem zavarovanju, ki lahko veljajo v državi sprejemnici.

2. Izvzetje iz prejšnjega odstavka prav tako velja za člane zasebnega pomožnega osebja, ki so izključno v službi pri diplomatu, pod pogojem, da:

a) niso državljani ali osebe s stalnim prebivališčem v državi sprejemnici in

b) zanje veljajo predpisi o socialnem zavarovanju, ki lahko veljajo v državi pošiljateljici ali tretji državi.

3. Diplomati, ki zaposluje osebe, za katere se ne uporablja izvzetje iz prejšnjega odstavka, mora spoštovati obveznosti, ki jih delodajalcu nalagajo predpisi države sprejemnice o socialnem zavarovanju.

4. Izvzetje iz prvega in drugega odstavka tega člena ne izključuje prostovoljne vključitve v sistem socialnega zavarovanja države sprejemnice, če ta država to dopušča.

5. Določbe tega člena ne posegajo v že sklenjene dvostranske ali večstranske sporazume o socialnem zavarovanju in ne preprečujejo sklenitve takih sporazumov v prihodnje.

34. člen

Diplomat je oproščen vseh dajatev in davkov, osebnih ali premoženjskih, državnih, regionalnih ali občinskih, razen:

a) takih posrednih davkov, ki so običajno vključeni v ceno blaga ali storitev;

b) dajatev in davkov na zasebno nepremičnino na ozemlju države sprejemnice, razen kadar z njo razpolaga v imenu države pošiljateljice za potrebe diplomatskega predstavništva;

c) dajatev od dediščine, ki jih pobira država sprejemnica, ob upoštevanju določb četrtega odstavka 39. člena;

d) dajatev in davkov od zasebnih prihodkov z virom v državi sprejemnici ter kapitalskih davkov od naložb v pridobitne dejavnosti v državi sprejemnici;

e) dajatev in davkov za posebne storitve;

f) vpisnih, sodnih ali notarskih taks, hipotekarnih obveznosti in upravnih taks, ki se nanašajo na nepremičnine, ob upoštevanju 23. člena.

35. člen

Država sprejemnica diplomate oprostí vseh osebnih obveznosti in kakršnih koli del v javno korist ter obveznosti za vojaške namene, kot so zablembe, prispevki in nastanitev vojske.

36. člen

1. Država sprejemnica v skladu z zakoni in drugimi predpisi, ki jih lahko sprejme, dovoljuje uvoz in oprostitev carin, davkov in drugih povezanih dajatev, razen stroškov za skladiščenje, prevoz in podobne storitve, za:

a) predmete, namenjene diplomatskemu predstavništvu za uradno uporabo;

b) predmete za osebno uporabo, namenjene diplomatu ali družinskim članom, ki živijo z njim v skupnem gospodinjstvu, vključno s predmeti, namenjenimi njegovi nastanitvi.

2. Diplomati je oproščen pregleda osebne prtljage, razen če obstajajo resni razlogi za domnevo, da vsebuje predmete, za katere ne velja oprostitev iz prejšnjega odstavka, ali predmete, katerih uvoz ali izvoz je zakonsko prepovedan ali za katere veljajo predpisi države sprejemnice o karanteni. Tak pregled se sme opraviti le v navzočnosti diplomata ali njegovega pooblaščenega zastopnika.

37. člen

1. Družinski člani diplomata, ki živijo z njim v skupnem gospodinjstvu, uživajo, če niso državljani države sprejemnice, privilegije in imunitete iz 29. do 36. člena.

2. Člani administrativnega in tehničnega osebja diplomatskega predstavništva ter njihovi družinski člani, ki živijo z njimi v skupnem gospodinjstvu, uživajo, če niso državljani države sprejemnice ali v njej nimajo stalnega prebivališča, privilegije in imunitete iz 29. do 35. člena, imuniteta pred sodno jurisdikcijo države sprejemnice v civilnih in upravnih zadevah iz prvega odstavka 31. člena pa ne velja za dejanja, ki niso storjena v okviru opravljanja njihovih nalog. Prav tako uživajo privilegije iz prvega odstavka 36. člena za predmete, ki jih uvozijo ob prvi nastanitvi.

3. Člani pomožnega osebja diplomatskega predstavništva, ki niso državljani države sprejemnice ali v njej nimajo stalnega prebivališča, uživajo imuniteto za dejanja, storjena pri opravljanju njihovih nalog, oprostitev dajatev in davkov od plačil, ki jih prejema za svoje delo, ter izvzetje iz 33. člena.

4. Zasebno pomožno osebje članov diplomatskega predstavništva, ki niso državljani države sprejemnice ali v njej nimajo stalnega prebivališča, je oproščeno dajatev in davkov od plačil, ki jih prejema za svoje delo. Glede vsega drugega lahko uživa privilegije in imunitete le v obsegu, ki ga dopušča država sprejemnica. Država sprejemnica pa mora jurisdikcijo nad temi osebami izvajati tako, da pri tem preveč ne ovira opravljanja nalog diplomatskega predstavništva.

38. člen

1. Diplomati, ki je državljan države sprejemnice ali ima v njej stalno prebivališče, uživa sodno imuniteto in nedotakljivost le glede uradnih dejanj, storjenih pri opravljanju njegovih nalog, razen če država sprejemnica daje dodatne privilegije in imunitete.

2. Drugi člani osebja diplomatskega predstavništva in zasebno pomožno osebje, ki so državljani države sprejemnice ali imajo v njej stalno prebivališče, uživajo privilegije in imunitete le v obsegu, ki ga priznava država sprejemnica. Država sprejemnica pa mora izvajati jurisdikcijo nad temi osebami tako, da pri tem preveč ne ovira opravljanja nalog diplomatskega predstavništva.

39. člen

1. Vsakdo, ki je upravičen do privilegijev in imunitet, jih uživa od trenutka, ko pride na ozemlje države sprejemnice, da nastopi službovanje, ali če je že tam, od trenutka, ko je o njegovem imenovanju uradno obveščeno ministrstvo za zunanje zadeve ali drugo ministrstvo, za katero je tako dogovorjeno.

2. Ko osebi, ki uživa privilegije in imunitete, funkcija preneha, ti privilegiji in imunitete praviloma prenehajo v trenutku, ko ta oseba zapusti državo, ali po poteku v ta namen danega razumnega roka, do takrat pa veljajo celo ob oboroženem spopadu. Vendar pa imuniteta še naprej velja za dejanja, ki jih ta oseba stori pri opravljanju svojih nalog kot član diplomatskega predstavništva.

3. Ob smrti člana diplomatskega predstavništva njegovi družinski člani še naprej uživajo privilegije in imunitete, do katerih so upravičeni, do poteka razumnega roka, v katerem lahko zapustijo ozemlje države sprejemnice.

4. Ob smrti člana diplomatskega predstavništva, ki ni državljan države sprejemnice ali v njej nima stalnega prebivališča, ali družinskega člana, ki je živel z njim v skupnem gospodinjstvu, država sprejemnica dovoli iznos pokojnikovih

premičnin, razen tistih, ki so bile pridobljene v njej in katerih izvoz je bil ob njegovi smrti prepovedan. Od premičnin, ki so v državi sprejemnici samo zato, ker je pokojnik tam bival kot član diplomatskega predstavništva ali kot družinski član katerega od članov diplomatskega predstavništva, se ne odmerijo nikakršne dajatve od dediščine.

40. člen

1. Če diplomat potuje čez ozemlje ali je na ozemlju tretje države, ki mu je izdala vizum, če je ta potreben, da prevzame svojo funkcijo ali se vrne v svojo službo ali svojo državo, mu ta tretja država zagotovi nedotakljivost in vse druge potrebne imunitete, da se mu omogoči prehod ali vrnitev. Enako ravna tudi glede njegovih družinskih članov, ki uživajo privilegije in imunitete in spremljajo diplomata ali potujejo posebej, da bi se mu pridružili ali vrnili v svojo državo.

2. V okoliščinah, podobnih tistim iz prejšnjega odstavka, tretje države ne ovirajo prehoda čez svoje ozemlje članom administrativnega in tehničnega osebja ali članom pomožnega osebja diplomatskega predstavništva in njihovim družinskim članom.

3. Tretje države priznavajo uradni korespondenci in drugim uradnim sporočilom v tranzitu, vključno s kodiranimi in šifriranimi, enako svobodo in varstvo, kot ju priznava država sprejemnica. Diplomatskim kurirjem, ki jim je bil izdan vizum, če je ta potreben, in diplomatskim pošiljkam v tranzitu priznavajo enako nedotakljivost in varstvo, kot ju mora priznati država sprejemnica.

4. Obveznosti tretjih držav iz prejšnjih odstavkov se nanašajo tudi na osebe, navedene v njih, uradna sporočila in diplomatsko pošiljko, ki so na ozemlju tretje države zaradi višje sile.

41. člen

1. Ne glede na privilegije in imunitete morajo vse osebe, ki jih uživajo, spoštovati zakone in druge predpise države sprejemnice. Prav tako se ne smejo vmešavati v njene notranje zadeve.

2. Vse uradno poslovanje z državo sprejemnico, ki ga država pošiljateljica poveri diplomatskemu predstavništvu, poteka prek ministrstva za zunanje zadeve države sprejemnice ali drugega ministrstva, za katero je tako dogovorjeno.

3. Prostori diplomatskega predstavništva se ne smejo uporabljati za namene, ki niso združljivi z nalogami diplomatskega predstavništva, tako kot so določene s to konvencijo ali drugimi pravili občega mednarodnega prava ali posebnimi sporazumi, ki veljajo med državo pošiljateljico in državo sprejemnico.

42. člen

Diplomat v državi sprejemnici ne sme opravljati poklicne ali pridobitne dejavnosti za osebno korist.

43. člen

Funkcije diplomata prenehajo med drugim z:

a) uradnim obvestilom države pošiljateljice državi sprejemnici, da je funkcija diplomatu prenehala;

b) uradnim obvestilom države sprejemnice državi pošiljateljici, da v skladu z drugim odstavkom 9. člena ta država odkloni priznavanje diplomata za člana diplomatskega predstavništva.

44. člen

Država sprejemnica mora, celo ob oboroženem spopadu, osebam, ki uživajo privilegije in imunitete, pa niso njeni državljani, in njihovim družinskim članom ne glede na njihovo državljanstvo olajšati odhod s svojega ozemlja v najkrajšem času. Zlasti jim mora dati, če je potrebno, na razpolago potrebna prevozna sredstva zanje in njihovo premoženje.

45. člen

Ob prekinitvi diplomatskih odnosov med državama ali če je diplomatsko predstavništvo dokončno ali začasno zaprto:

a) mora država sprejemnica, celo ob oboroženem spopadu, spoštovati in zaščititi prostore diplomatskega predstavništva skupaj z njegovim premoženjem in arhivom;

b) lahko država pošiljateljica zaupa varstvo prostorov diplomatskega predstavništva skupaj z njegovim premoženjem in arhivom tretji državi, ki je sprejemljiva za državo sprejemnico;

c) lahko država pošiljateljica zaupa varstvo svojih interesov in interesov svojih državljanov tretji državi, ki je sprejemljiva za državo sprejemnico.

46. člen

Po predhodnem soglasju države sprejemnice in na zahtevo tretje države, ki v tej državi ni predstavljena, lahko država pošiljateljica prevzame začasno varstvo interesov te tretje države in njenih državljanov.

47. člen

1. Pri uporabi določb te konvencije država sprejemnica ne sme diskriminirati posameznih držav.

2. Za diskriminacijo se ne šteje:

a) če država sprejemnica omejevalno izvaja kakšno določbo te konvencije, ker se ta tako izvaja za njeno diplomatsko predstavništvo v državi pošiljateljici;

b) če si posamezne države po običaju ali sporazumu vzajemno zagotavljajo ugodnejšo obravnavo, kot to zahtevajo določbe te konvencije.

48. člen

Ta konvencija je na voljo za podpis vsem državam članicam Organizacije združenih narodov ali specializiranih agencij in vsem pogodbenicam Statuta Meddržavnega sodišča ter vsaki drugi državi, ki jo Generalna skupščina Organizacije združenih narodov povabi, da postane pogodbenica te konvencije, in sicer do 31. oktobra 1961 pri Zveznem ministrstvu za zunanje zadeve Avstrije in nato do 31. marca 1962 na sedežu Organizacije združenih narodov v New Yorku.

49. člen

To konvencijo je treba ratificirati. Listine o ratifikaciji se deponirajo pri generalnem sekretarju Organizacije združenih narodov.

50. člen

Ta konvencija je na voljo za pristop vsem državam iz ene od štirih skupin iz 48. člena. Listine o pristopu se deponirajo pri generalnem sekretarju Organizacije združenih narodov.

51. člen

1. Ta konvencija začne veljati trideseti dan po dnevu deponiranja dvaindvajsete listine o ratifikaciji ali pristopu pri generalnem sekretarju Organizacije združenih narodov.

2. Za vsako državo, ki ratificira to konvencijo ali k njej pristopi po deponiranju dvaindvajsete listine o ratifikaciji ali pristopu, začne konvencija veljati trideseti dan po deponiranju njene listine o ratifikaciji ali pristopu.

52. člen

Generalni sekretar Organizacije združenih narodov uradno obvesti vse države iz ene od štirih skupin iz 48. člena o:

a) podpisih te konvencije in deponiranju listin o ratifikaciji ali pristopu v skladu z 48., 49. in 50. členom;

b) datumu začetka veljavnosti te konvencije v skladu z 51. členom.

53. člen

Izvirnik te konvencije, katerega besedila v angleškem, francoskem, kitajskem, ruskem in španskem jeziku so enako verodostojna, se hrani pri generalnem sekretarju Organizacije združenih narodov, ki pošlje njegove overjene kopije vsem državam iz ene od štirih skupin iz 48. člena.

DA BI TO POTRDILI, so podpisani pooblaščenci, ki so jih za to pravilno pooblastile njihove vlade, podpisali to konvencijo.

SKLENJENO na Dunaju osemnajstega aprila tisoč devetsto enainšestdeset.

IZBIRNI PROTOKOL O OBVEZNEM REŠEVANJU SPOROV

Države pogodbenice tega protokola in Dunajske konvencije o diplomatskih odnosih, v nadaljevanju: konvencija, sprejete na konferenci Organizacije združenih narodov, ki je bila na Dunaju od 2. marca do 14. aprila 1961, so se

v želji, da bi v vseh zadevah, povezanih z njimi, glede katerega koli spora o razlagi ali uporabi konvencije sprejele obvezno pristojnost Meddržavnega sodišča, razen če se stranke v razumnem roku dogovorijo o drugačnem načinu reševanja, dogovorile:

I. člen

Spori o razlagi ali uporabi konvencije so v obvezni pristojnosti Meddržavnega sodišča in mu jih lahko vsaka stranka v sporu, ki je tudi sama pogodbenica tega protokola, predloži s pisno vlogo.

II. člen

Stranki se lahko v dveh mesecih, potem ko ena od njiju uradno obvesti drugo, da po njenem mnenju obstaja spor, dogovorita, da se ne bosta obrnili na Meddržavno sodišče, temveč na arbitražno sodišče. Po poteku tega roka lahko vsaka od njiju spor s pisno vlogo predloži Meddržavnemu sodišču.

III. člen

1. Stranki se lahko v istem roku dveh mesecev sporazumeta za postopek sprave, preden se obrneta na Meddržavno sodišče.

2. Spravna komisija mora pripraviti priporočila v petih mesecih od ustanovitve. Če stranki v sporu teh priporočil ne sprejmeta v dveh mesecih po njihovi predstavitvi, lahko vsaka od njiju spor s pisno vlogo predloži Meddržavnemu sodišču.

IV. člen

Države pogodbenice konvencije, Izbirnega protokola o pridobitvi državljanstva in tega protokola lahko kadar koli izjavijo, da se določbe tega protokola uporabijo v sporih o razlagi ali uporabi Izbirnega protokola o pridobitvi državljanstva. O takih izjavah se uradno obvesti generalni sekretar Organizacije združenih narodov.

V. člen

Ta protokol je na voljo za podpis vsem državam, ki postanejo pogodbenice konvencije, in sicer do 31. oktobra 1961 pri Zveznem ministrstvu za zunanje zadeve Avstrije in nato do 31. marca 1962 na sedežu Organizacije združenih narodov v New Yorku.

VI. člen

Ta protokol je treba ratificirati. Listine o ratifikaciji se deponirajo pri generalnem sekretarju Organizacije združenih narodov.

VII. člen

Ta protokol je na voljo za pristop vsem državam, ki postanejo pogodbenice konvencije. Listine o pristopu se deponirajo pri generalnem sekretarju Organizacije združenih narodov.

VIII. člen

1. Ta protokol začne veljati istega dne kot konvencija ali trideseti dan po dnevu, ko je bila pri generalnem sekretarju Organizacije združenih narodov deponirana druga listina o ratifikaciji tega protokola ali pristopu k njemu, če je ta drugi datum poznejši.

2. Za vsako državo, ki ratificira ta protokol ali pristopi k njemu po začetku njegove veljavnosti v skladu s prejšnjim odstavkom, začne protokol veljati trideseti dan po deponiranju njene listine o ratifikaciji ali pristopu.

IX. člen

Generalni sekretar Organizacije združenih narodov uradno obvesti vse države, ki lahko postanejo pogodbenice konvencije, o:

- a) podpisih tega protokola in deponiranju listin o ratifikaciji ali pristopu v skladu s V., VI. in VII. členom;
- b) izjavah, danih v skladu s IV. členom tega protokola;
- c) datumu začetka veljavnosti tega protokola v skladu z VIII. členom.

X. člen

Izvirnik tega protokola, katerega besedila v angleškem, francoskem, kitajskem, ruskem in španskem jeziku so enako verodostojna, se hrani pri generalnem sekretarju Organizacije združenih narodov, ki pošlje overjene kopije vsem državam iz V. člena.

DA BI TO POTRDILI, so podpisani pooblaščenici, ki so jih za to pravilno pooblastile njihove vlade, podpisali ta protokol.

SKLENJENO na Dunaju osemnajstega aprila tisoč devetsto enainšestdeset.

DUNAJSKA KONVENCIJA O KONZULARNIH ODNOSIH

Države pogodbenice te konvencije so se ob zavedanju, da narodi že od davnih časov vzpostavljajo konzularne odnose,

ob upoštevanju ciljev in načel Ustanovne listine Združenih narodov o suvereni enakosti držav, ohranitvi mednarodnega miru in varnosti ter razvoju prijateljskih odnosov med državami, ob upoštevanju, da je Konferenca Združenih narodov o diplomatskih odnosih in imunitetah sprejela Dunajsko konvencijo o diplomatskih odnosih, ki je bila dana na voljo za podpis 18. aprila 1961,

v prepričanju, da bi mednarodna konvencija o konzularnih odnosih, privilegijih in imunitetah tudi prispevala k razvoju prijateljskih odnosov med državami ne glede na razlike v njihovih ustavnih in družbenih sistemih,

v prepričanju, da namen takih privilegijev in imunitet ni dati prednosti posameznikom, temveč zagotavljati, da konzulati učinkovito opravljajo naloge v imenu svojih držav,

ob poudarjanju, da se vprašanja, ki niso izrecno urejena z določbami te konvencije, tudi v prihodnje urejajo po pravilih mednarodnega običajnega prava, dogovorile:

1. člen

Pomen izrazov

1. V tej konvenciji navedeni izrazi pomenijo:
- a) »konzulat« je vsak generalni konzulat, konzulat, vice-konzulat ali konzularni urad;
 - b) »konzularno območje« je ozemlje, določeno konzulatu, na katerem ta opravlja konzularne naloge;
 - c) »vodja konzulata« je oseba, pooblaščenca za opravljanje te funkcije;
 - d) »konzularni funkcionar« je vsaka oseba, vključno z vodjo konzulata, pooblaščenca za opravljanje konzularnih nalog;
 - e) »konzularni uslužbenec« je vsaka oseba, ki opravlja administrativna ali tehnična dela na konzulatu;
 - f) »član pomožnega osebja« je vsaka oseba, ki je zaposlena za opravljanje pomožnih del na konzulatu;
 - g) »člani konzulata« so konzularni funkcionarji, konzularni uslužbenci in člani pomožnega osebja;
 - h) »člani konzularnega osebja« so konzularni funkcionarji razen vodje konzulata, konzularni uslužbenci in člani pomožnega osebja;
 - i) »član zasebnega pomožnega osebja« je oseba, ki je izključno zasebno zaposlena pri članu konzulata;
 - j) »prostori konzulata« so zgradbe ali deli zgradb in pripadajoče zemljišče, ki se ne glede na lastništvo uporabljajo izključno za potrebe konzulata;
 - k) »konzularni arhiv« so vse listine, dokumenti, korespondenca, knjige, filmi, magnetofonski trakovi in registri konzulata skupaj s šiframi in kodami, kartoteke in vsak del pohištva, ki je namenjen za njegovo zaščito in hrambo.

2. Konzularne funkcionarje je mogoče razvrstiti v dve kategoriji: karierne konzularne funkcionarje in častne konzularne funkcionarje. Določbe II. poglavja te konvencije se uporabljajo za konzulate, ki jih vodijo karierni konzularni funkcionarji, določbe III. poglavja pa za konzulate, ki jih vodijo častni konzularni funkcionarji.

3. Poseben položaj članov konzulata, ki so državljani države sprejemnice ali imajo v njej stalno prebivališče, ureja 71. člen te konvencije.

I. POGLAVJE SPLOŠNO O KONZULARNIH ODNOSIH

I. DEL VZPOSTAVLJANJE IN VODENJE KONZULARNIH ODNOSOV

2. člen

Vzpostavljanje konzularnih odnosov

1. Za vzpostavljanje konzularnih odnosov med državami je potrebno medsebojno soglasje.

2. Soglasje k vzpostavitvi diplomatskih odnosov med državama zajema, če ni drugače določeno, tudi soglasje k vzpostavitvi konzularnih odnosov.

3. Prekinitev diplomatskih odnosov nima ipso facto za posledico tudi prekinitve konzularnih odnosov.

3. člen

Opravljanje konzularnih nalog

Konzularne naloge opravljajo konzulati. V skladu z določbami te konvencije jih lahko opravljajo tudi diplomatska predstavništva.

4. člen

Odprtje konzulata

1. Konzulat se lahko odpre na ozemlju države sprejemnice samo z njenim soglasjem.

2. Sedež konzulata, njegovo vrsto in njegovo konzularno območje določi država pošiljateljica, za kar je potrebno predhodno soglasje države sprejemnice.

3. Država pošiljateljica lahko pozneje spremeni sedež konzulata, njegovo vrsto ali njegovo konzularno območje samo, če s tem soglašata država sprejemnica.

4. Prav tako je potrebno soglasje države sprejemnice, kadar želi generalni konzulat ali konzulat odpreti vicekonzulat ali konzularni urad v drugem kraju, kot je sam ustanovljen.

5. Izrecno predhodno soglasje države sprejemnice je potrebno tudi za odprtje pisarne obstoječega konzulata zunaj njegovega sedeža.

5. člen

Konzularne naloge

Konzularne naloge so:

a) varovanje interesov države pošiljateljice in njenih državljanov, fizičnih in pravnih oseb, v državi sprejemnici v mejah, ki jih dovoljuje mednarodno pravo;

b) spodbujanje razvoja trgovinskega, gospodarskega, kulturnega in znanstvenega sodelovanja med državo pošiljateljico in državo sprejemnico ter vsako spodbujanje prijateljskih odnosov med njima v skladu z določbami te konvencije;

c) seznanjanje z razmerami in razvojem trgovinskega, gospodarskega, kulturnega in znanstvenega življenja v državi sprejemnici z vsemi dovoljenimi sredstvi, poročanje o tem državi pošiljateljici ter dajanje informacij tistim, ki jih to zanima;

d) izdajanje potnih listov in potnih dokumentov državljanom države pošiljateljice ter vizumov in drugih ustreznih dokumentov osebam, ki želijo potovati v državo pošiljateljico;

e) pomoč in podpora državljanom, fizičnim in pravnim osebam, države pošiljateljice;

f) opravljanje notarskih in matičnih ter podobnih opravil kot tudi opravljanje določenih administrativnih nalog, če to ni v nasprotju z zakoni in drugimi predpisi države sprejemnice;

g) varstvo interesov državljanov, fizičnih in pravnih oseb, države pošiljateljice pri urejanju zapuščinskih zadev na ozemlju države sprejemnice v skladu z zakoni in drugimi predpisi države sprejemnice;

h) varstvo interesov mladoletnih in drugih opravično nesposobnih oseb, ki so državljani države pošiljateljice, posebej kadar je zanje potrebno varstvo ali skrbništvo, v mejah, ki jih določajo zakoni in drugi predpisi države sprejemnice;

i) zastopanje državljanov države pošiljateljice ali sprejemne ukrepev za zagotovitev ustreznega zastopanja pred sodišči ali drugimi organi države sprejemnice ob upoštevanju ustaljene prakse in veljavnih postopkov v državi sprejemnici, da bi se v skladu z njenimi zakoni in drugimi predpisi zagotovilo sprejetje začasnih ukrepov za varstvo pravic in interesov teh državljanov, kadar ti zaradi odsotnosti ali drugih razlogov ne morejo pravočasno braniti svojih pravic in interesov;

j) dostavljanje sodnih in zunajsodnih dokumentov ali uradnih zaprosil za pravno pomoč v skladu z veljavnimi mednarodnimi sporazumi, ali če takih sporazumov ni, na vsak drug način, ki je v skladu z zakoni in drugimi predpisi države sprejemnice;

k) izvajanje pravice do nadzora in inšpekcije, določene v zakonih in drugih predpisih države pošiljateljice, nad morskimi in rečnimi ladjami, ki plovejo pod zastavo države pošiljateljice, in zrakoplovi, registriranimi v državi pošiljateljici, ter nad njihovo posadko;

l) pomoč ladjam in zrakoplovom iz prejšnje točke ter njihovim posadkam, sprejemanje izjav o potovanju teh ladij, pregledovanje in potrjevanje ladijskih dokumentov ter vodenje preiskav o vseh nesrečah med njihovim potovanjem in reševanje vseh sporov med poveljnikom, častniki in mornarji, če jih za to pooblašča zakoni in drugi predpisi države pošiljateljice, ne da bi se pri tem posegalo v pristojnosti organov države sprejemnice;

m) opravljanje vseh drugih nalog, ki jih država pošiljateljica zaupa konzulatu in jih zakoni in drugi predpisi države sprejemnice ne prepovedujejo ali jim država sprejemnica ne nasprotuje, ali tistih, ki izhajajo iz veljavnih mednarodnih sporazumov med državo pošiljateljico in državo sprejemnico.

6. člen

Opravljanje konzularnih nalog zunaj konzularnega območja

V posebnih okoliščinah lahko konzularni funkcionar s soglasjem države sprejemnice opravlja svoje naloge zunaj svojega konzularnega območja.

7. člen

Opravljanje konzularnih nalog v tretji državi

Država pošiljateljica lahko, potem ko uradno obvesti zadevne države, pooblasti konzulat, odprt v neki državi, da prevzame opravljanje konzularnih nalog v drugi državi, razen če katera od zadevnih držav temu izrecno nasprotuje.

8. člen

Opravljanje konzularnih nalog za tretjo državo

Konzulat države pošiljateljice lahko, potem ko ustrezno uradno obvesti državo sprejemnico in če ta temu ne nasprotuje, opravlja konzularne naloge v državi sprejemnici za tretjo državo.

9. člen

Razredi vodij konzulatov

1. Vodje konzulatov se razvrščajo v štiri razrede:

- generalne konzule,
- konzule,
- vicekonzule,
- konzularne uradnike.

2. Prejšnji odstavek v ničemer ne omejuje pravice katere koli pogodbenice, da določi nazive konzularnih funkcionarjev, ki niso vodje konzulata.

10. člen

Imenovanje in sprejem vodij konzulatov

1. Vodje konzulatov imenuje država pošiljateljica, opravljanje njihovih funkcij pa odobri država sprejemnica.

2. Ob upoštevanju določb te konvencije je način imenovanja in sprejema vodij konzulatov urejen z zakoni in drugimi predpisi ter običaji države pošiljateljice in države sprejemnice.

11. člen

Patentno pismo ali uradno obvestilo o imenovanju

1. Vodja konzulata prejme od države pošiljateljice dokument v obliki patentnega pisma ali podobne listine, ki se izda za vsako imenovanje posebej in v kateri se potrjuje njegova funkcija ter praviloma navajajo njegovo ime in priimek, kategorija in razred, konzularno območje in sedež konzulata.

2. Država pošiljateljica po diplomatski ali drugi ustreznosti poti pošlje patentno pismo ali podobno listino vladi države, na katere ozemlju bo vodja konzulata opravljal svojo funkcijo.

3. Če država sprejemnica soglaša, lahko država pošiljateljica nadomesti patentno pismo ali podobno listino z uradnim obvestilom, ki vsebuje podatke iz prvega odstavka tega člena.

12. člen

Eksekvatura

1. Vodja konzulata lahko začne opravljati svojo funkcijo, ko od države sprejemnice prejme pooblastilo, imenovano »eksekvatura«, ne glede na obliko tega pooblastila.

2. Država, ki odkloni izdajo eksekvature, državi pošiljateljici ni dolžna sporočiti razlogov za odklonitev.

3. Vodja konzulata ne more začeti opravljati svoje funkcije, dokler ne dobi eksekvature, razen v primerih iz določb 13. in 15. člena.

13. člen

Začasno pooblastilo vodjem konzulatov

Dokler ni izdana eksekvatura, se vodji konzulata lahko dovoli začasno opravljanje njegove funkcije. V tem primeru se uporabljajo določbe te konvencije.

14. člen

Uradno obvestilo organom na konzularnem območju

Ko je vodji konzulata dovoljeno, čeprav začasno, da opravlja svojo funkcijo, mora država sprejemnica o tem nemudoma obvestiti pristojne organe na konzularnem območju. Prav tako mora sprejeti vse potrebne ukrepe, da vodja konzulata lahko opravlja svoje dolžnosti in uživa ugodnosti, predvidene s to konvencijo.

15. člen

Začasno opravljanje funkcije vodje konzulata

1. Če vodja konzulata ne more opravljati svoje funkcije ali če je njegovo mesto izpraznjeno, lahko kot vodja konzulata začasno deluje vršilec dolžnosti.

2. Ime in priimek začasnega vršilca dolžnosti uradno sporoči diplomatsko predstavništvo države pošiljateljice, ali če ta nima takega predstavništva v državi sprejemnici, vodja konzulata, ali če ta tega ne more storiti, kateri koli drug pristojni organ države pošiljateljice ministrstvu za zunanje zadeve države sprejemnice ali organu, ki ga to ministrstvo določi. Praviloma je treba tako uradno obvestilo poslati vnaprej. Oseba, ki ni niti diplomatski agent niti konzularni funkcionar države pošiljateljice v državi sprejemnici, lahko deluje kot začasni vršilec dolžnosti le s soglasjem države sprejemnice.

3. Pristojni organi države sprejemnice morajo začasnemu vršilcu dolžnosti nuditi pomoč in varstvo. Med njegovim delovanjem se zanj uporabljajo določbe te konvencije enako kot za vodjo zadevnega konzulata. Vendar pa državi sprejemnici začasnemu vršilcu dolžnosti ni treba priznati olajšav, privilegijev in imunitet, za katere mora vodja konzulata, zato da bi jih užival, izpolnjevati pogoje, ki jih vršilec dolžnosti ne izpolnjuje.

4. Kadar država pošiljateljica pod pogoji iz prvega odstavka tega člena za začasnega vršilca dolžnosti določi člana diplomatskega osebja diplomatskega predstavništva v državi sprejemnici, ta še naprej uživa diplomatske privilegije in imunitete, če temu država sprejemnica ne nasprotuje.

16. člen

Prednostni vrstni red vodij konzulatov

1. Vodje konzulata se v vsakem razredu razvrstijo po dnevu izdaje eksekvature.

2. Kadar pa je vodji konzulata dovoljeno, da opravlja svojo funkcijo začasno, še preden dobi eksekvaturu, se njegov prednostni vrstni red določa po dnevu izdaje začasnega dovoljenja; tak vrstni red se ohrani tudi po izdaji eksekvature.

3. Prednostni vrstni red dveh ali več vodij konzulatov, ki so dobili eksekvaturu ali začasno dovoljenje na isti dan, se določa po dnevu predaje njihovih patentnih pisem ali podobnih listin ali po dnevu, ko država sprejemnica prejme uradno obvestilo iz tretjega odstavka 11. člena.

4. Začasni vršilci dolžnosti vodje konzulata se razvrstijo za vsemi vodji konzulatov. Njihov prednostni vrstni red pa se določa po dnevu začasnega prevzema dolžnosti, kot je navedeno v uradnem obvestilu, poslanem v skladu z drugim odstavkom 15. člena.

5. Časni konzularni funkcionarji, ki so vodje konzulatov, so v vsakem razredu razvrščeni za kariernimi vodji konzulatov po vrsti in pravilih, določenih v prejšnjih odstavkih.

6. Vodje konzulatov imajo prednost pred konzularnimi funkcionarji, ki nimajo tega statusa.

17. člen

Diplomatska dejanja, ki jih opravljajo konzularni funkcionarji

1. V državi, v kateri država pošiljateljica nima diplomatskega predstavništva in v kateri je ne predstavlja diplomatsko predstavništvo tretje države, je lahko konzularni funkcionar s soglasjem države sprejemnice pooblaščen za opravljanje diplomatskih dejanj, ne da bi to vplivalo na njegov konzularni status. Opravljanje teh dejanj konzularnemu funkcionarju ne daje nobene pravice do diplomatskih privilegijev in imunitet.

2. Konzularni funkcionar je lahko, potem ko je bilo poslano uradno obvestilo državi sprejemnici, pooblaščen za predstavljanje države pošiljateljice pri kateri koli medvladni organizaciji. Kadar deluje v tej vlogi, ima pravico do vseh privilegijev in imunitet, ki jih mednarodno običajno pravo ali mednarodni sporazumi priznavajo predstavniku pri medvladni organizaciji; vendar pa glede katere koli konzularne funkcije, ki jo opravlja, nima pravice do imunitete pred jurisdikcijo, širše od tiste, ki jo uživa konzularni funkcionar po tej konvenciji.

18. člen

Imenovanje iste osebe za konzularnega funkcionarja za dve ali več držav

S soglasjem države sprejemnice lahko dve ali več držav imenuje isto osebo za konzularnega funkcionarja v tej državi.

19. člen

Imenovanje članov konzularnega osebja

1. Država pošiljateljica po svoji presoji imenuje člane konzularnega osebja, razen v primerih iz 20., 22. in 23. člena.

2. Država pošiljateljica pravočasno sporoči državi sprejemnici ime in priimek, kategorijo in razred vseh konzularnih funkcionarjev, razen vodje konzulata, da lahko država sprejemnica, če to želi, uveljavi pravice iz tretjega odstavka 23. člena.

3. Država pošiljateljica lahko, če to zahtevajo njeni zakoni in drugi predpisi, zaprosi državo sprejemnico, da izda eksekvaturu konzularnemu funkcionarju, ki ni vodja konzulata.

4. Država sprejemnica lahko, če to zahtevajo njeni zakoni in drugi predpisi, izda eksekvaturu konzularnemu funkcionarju, ki ni vodja konzulata.

20. člen

Številčnost osebja konzulata

Če ni izrecnega dogovora o številčnosti osebja konzulata, lahko država sprejemnica zahteva, da je ta v mejah tistega, kar je zanjo razumno in običajno glede na okoliščine in razmere na konzularnem območju ter potrebe tega konzulata.

21. člen

Prednostni vrstni red med konzularnimi funkcionarji konzulata

Prednostni vrstni red konzularnih funkcionarjev konzulata in vse spremembe v zvezi s tem uradno sporoči diplomatsko predstavništvo države pošiljateljice, ali če takega diplomatskega predstavništva v državi sprejemnici ni, vodja konzulata ministrstvu za zunanje zadeve države sprejemnice ali organu, ki ga to ministrstvo določi.

22. člen

Državljanstvo konzularnih funkcionarjev

1. Konzularni funkcionarji so načeloma državljani države pošiljateljice.

2. Za konzularne funkcionarje ne morejo biti imenovani državljani države sprejemnice, razen s soglasjem te države, ki ga je mogoče kadar koli umakniti.

3. Država sprejemnica si lahko enako pravico pridrži glede državljanov tretje države, ki niso tudi državljani države pošiljateljice.

23. člen

Razglasitev za persono non grato

1. Država sprejemnica lahko kadar koli obvesti državo pošiljateljico, da je kakšen konzularni funkcionar persona non grata ali da kateri koli član konzularnega osebja ni sprejemljiv. Država pošiljateljica to osebo, odvisno od primera, odpokliče ali zaključi njeno funkcijo na konzulatu.

2. Če država pošiljateljica noče izpolniti svojih obveznosti po prejšnjem odstavku ali jih ne izpolni v razumnem roku, lahko država sprejemnica, odvisno od primera, tej osebi odvzame eksekvaturu ali je ne priznava več za člana konzularnega osebja.

3. Oseba, imenovana za člana konzulata, je lahko razglašena za nesprejemljivo, še preden pride na ozemlje države sprejemnice, ali če je že tam, še preden prevzame funkcijo na konzulatu. V vsakem takem primeru mora država pošiljateljica imenovanje umakniti.

4. V primerih iz prvega in tretjega odstavka tega člena država sprejemnica državi pošiljateljici ni dolžna pojasniti razlogov za svojo odločitev.

24. člen

Uradno obveščanje države sprejemnice o imenovanjih, prihodih in odhodi

1. Ministrstvo za zunanje zadeve države sprejemnice ali organ, ki ga to ministrstvo določi, se uradno obvesti o:

a) imenovanju članov konzulata, njihovem prihodu na konzulat po imenovanju in njihovem končnem odhodu ali prenehanju njihovih funkcij ter vsaki spremembi njihovega statusa med njihovim službovanjem na konzulatu;

b) prihodu in končnem odhodu osebe, ki pripada družini člana konzulata in živi z njim v skupnem gospodinjstvu, in če je potrebno, dejstvu, da je neka oseba postala ali prenehala biti družinski član;

c) prihodu in končnem odhodu članov zasebnega pomožnega osebja, in če je potrebno, prenehanju njihove zaposlitve;

d) zaposlovanju in odpuščanju oseb, ki prebivajo v državi sprejemnici kot člani konzulata ali kot zasebno pomožno osebje in so upravičene do privilegijev in imunitet.

2. Kadar koli je mogoče, se prav tako vnaprej uradno obvesti o prihodu in končnem odhodu.

II. DEL
PRENEHANJE KONSULARNIH FUNKCIJ

25. člen

Prenehanje funkcije člana konzulata

Funkcija člana konzulata preneha med drugim:

a) z uradnim obvestilom države pošiljateljice državi sprejemnici, da je njegova funkcija prenehala;

b) s preklicem eksekvature;

c) z uradnim obvestilom države sprejemnice državi pošiljateljici, da ga ne priznava več za člana konzularnega osebja.

26. člen

Odhod z ozemlja države sprejemnice

Država sprejemnica mora, celo ob oboroženem spopadu, članom konzulata in članom zasebnega pomožnega osebja, ki niso državljani države sprejemnice, ter družinskim članom, ki živijo z njimi v skupnem gospodinjstvu, ne glede na njihovo državljanstvo omogočiti potreben čas in dati možnost, da se pripravijo na odhod in zapustijo njeno ozemlje v najkrajšem času po prenehanju svojih funkcij. Zlasti jim mora dati, če je potrebno, na razpolago potrebna prevozna sredstva zanje in za njihovo premoženje, razen za premoženje, pridobljeno v državi sprejemnici, katerega izvoz je v trenutku odhoda prepovedan.

27. člen

Zaščita konzularnih prostorov in arhiva ter interesov države pošiljateljice v izrednih okoliščinah

1. Ob prekinitvi konzularnih odnosov med državama:

a) mora država sprejemnica, celo ob oboroženem spopadu, spoštovati in zaščititi prostore konzulata skupaj z njegovim premoženjem in arhivom;

b) lahko država pošiljateljica zaupa varstvo prostorov konzulata skupaj z njegovim premoženjem in arhivom tretji državi, ki je sprejemljiva za državo sprejemnico;

c) lahko država pošiljateljica zaupa zaščito svojih interesov in interesov svojih državljanov tretji državi, ki je sprejemljiva za državo sprejemnico.

2. Ob začasnem ali končnem zaprtju konzulata se uporabljajo določbe točke a prejšnjega odstavka. Poleg tega:

a) lahko država pošiljateljica, ki nima diplomatskega predstavništva v državi sprejemnici, ima pa drug konzulat na njenem ozemlju, temu zaupa varstvo prostorov zaprtega konzulata skupaj s premoženjem, ki je v njem, in konzularnim arhivom, s soglasjem države sprejemnice pa tudi opravljanje konzularnih nalog na območju tega konzulata, ali

b) če država pošiljateljica nima diplomatskega predstavništva niti drugega konzulata v državi sprejemnici, se uporabljajo določbe točk b in c prejšnjega odstavka.

II. POGLAVJE

OLAJŠAVE, PRIVILEGIJI IN IMUNITETE KONSULATOV, KARIERNIH KONSULARNIH FUNKCIONARJEV IN DRUGIH ČLANOV KONSULATA

I. DEL

OLAJŠAVE, PRIVILEGIJI IN IMUNITETE, KI SE NANAŠAJO NA KONSULAT

28. člen

Olajšave za delovanje konzulata

Država sprejemnica stori vse potrebno, da olajša opravljanje nalog konzulata.

29. člen

Uporaba državne zastave in grba

1. Država pošiljateljica ima pravico uporabljati svojo državno zastavo in svoj grb v državi sprejemnici v skladu z določbami tega člena.

2. Državna zastava države pošiljateljice se lahko izobesi in njen državni grb namesti na zgradbo konzulata, ob vhodnih vratih in na rezidenco vodje konzulata ter na njegova prevozna sredstva, kadar se uporabljajo v službene namene.

3. Pri uresničevanju pravice po tem členu se upoštevajo zakoni in drugi predpisi ter običaji države sprejemnice.

30. člen

Prostori

1. Država sprejemnica mora na svojem ozemlju v skladu s svojimi zakoni in drugimi predpisi državi pošiljateljici olajšati pridobitev prostorov, potrebnih za konzulat, ali ji pomagati, da si jih priskrbi kako drugače.

2. Država sprejemnica mora konzulatu, če je potrebno, prav tako pomagati, da priskrbi primerno nastanitev za svoje člane.

31. člen

Nedotakljivost konzularnih prostorov

1. Prostori konzulata so nedotakljivi v obsegu, določenem v tem členu.

2. Organi države sprejemnice ne smejo vstopiti v konzularne prostore, ki jih konzulat uporablja izključno za svoje delo, razen s privolitvijo vodje konzulata ali osebe, ki jo ta določi, ali vodje diplomatskega predstavništva države pošiljateljice. Vendar se lahko domneva, da je ob požaru ali drugi nesreči, ki zahteva takojšnje ukrepanje, privolitev vodje konzulata dana.

3. Ob upoštevanju določb prejšnjega odstavka ima država sprejemnica posebno dolžnost storiti vse potrebno, da prepreči nasilen vstop v prostore konzulata ali njihovo poškodovanje, vsako motenje miru konzulata ali poseg v njegovo dostojanstvo.

4. Prostori konzulata, oprema in premoženje konzulata ter njegova prevozna sredstva ne morejo biti odvzeti zaradi obrambe države ali javne koristi. Če je razlastitev v ta namen potrebna, se sprejmejo vsi ukrepi, da se ne ovira opravljanje konzularnih nalog, državi pošiljateljici pa se nemudoma izplača ustrežna in dejanska odškodnina.

32. člen

Oprostitev plačila davkov za konzularne prostore

1. Prostori konzulata in rezidenca kariernega vodje konzulata, katerih lastnik ali najemnik je država pošiljateljica ali katera druga oseba, ki deluje v njenem imenu, so oproščeni vseh vrst državnih, regionalnih ali občinskih dajatev in davkov, razen tistih, s katerimi se plačujejo opravljene posebne storitve.

2. Davčna oprostitev iz prejšnjega odstavka se ne uporablja za take dajatve in davke, ki jih po zakonih in drugih predpisih države sprejemnice plačuje oseba, ki je v pogodbenem razmerju z državo pošiljateljico, ali oseba, ki deluje v njenem imenu.

33. člen

Nedotakljivost konzularnega arhiva in dokumentov

Konzularni arhiv in dokumenti so vedno in povsod nedotakljivi.

34. člen

Svoboda gibanja

Ob upoštevanju zakonov in drugih predpisov, ki se nanašajo na območja, na katera je vstop zaradi varnosti države prepovedan ali posebej urejen, država sprejemnica zagotavlja vsem članom konzulata svobodo gibanja in potovanja po svojem ozemlju.

35. člen

Svoboda komuniciranja

1. Država sprejemnica dovoljuje in varuje svobodo komuniciranja konzulata za vse uradne namene. Konzulat lahko pri komuniciranju z vlado, diplomatskimi predstavništvi in drugimi konzulati države pošiljateljice ne glede na to, kje so, uporablja vsa primerna komunikacijska sredstva, vključno z diplomatskimi in konzularnimi kurirji, diplomatske in konzularne pošiljke ter kodirana ali šifrirana sporočila. Brezžični oddajnik pa lahko konzulat namesti in uporablja le s soglasjem države sprejemnice.

2. Uradna korespondenca konzulata je nedotakljiva. Izraz »uradna korespondenca« pomeni vso korespondenco, ki se nanaša na konzulat in njegove naloge.

3. Konzularne pošiljke ni dovoljeno niti odpirati niti zadrževati. Vendar če pristojni organi države sprejemnice na podlagi

tehtnih razlogov domnevajo, da pošiljka vsebuje poleg korespondence, dokumentov in predmetov iz četrtega odstavka tega člena tudi druge predmete, lahko zahtevajo, da pooblaščen predstavnik države pošiljateljice v njihovi prisotnosti pošiljko odpre. Če organi te države zavrnejo tako zahtevo, se pošiljka vrne tja, od koder je bila poslana.

4. Paketi, ki sestavljajo konzularno pošiljko, morajo biti kot taki na zunanji strani vidno označeni in lahko vsebujejo le uradno korespondenco in dokumente ali predmete, namenjene izključno za uradno uporabo.

5. Konzularni kurir mora imeti pri sebi uradno listino, s katero se potrjuje njegov status in navaja število paketov v konzularni pošiljki. Kurir ne sme biti državljan države sprejemnice, razen s soglasjem države sprejemnice, in ne sme imeti stalnega prebivališča v državi sprejemnici, razen če je državljan države pošiljateljice. Država sprejemnica varuje konzularnega kurirja pri opravljanju njegove naloge. Kurir uživa osebno nedotakljivost in ne sme biti kakor koli prijet ali mu biti odvzeta prostost.

6. Država pošiljateljica, njeno diplomatsko predstavništvo in njeni konzulati lahko imenujejo ad hoc konzularne kurirje. Tudi v tem primeru se uporablja prejšnji odstavek, s tem da v njem navedene imunitete prenehajo veljati takoj, ko tak kurir konzularno pošiljko, ki mu je bila zaupana, izroči naslovniku.

7. Konzularna pošiljka se lahko zaupa poveljniku ladje ali civilnega zrakoplova, ki bo pristalo na dovoljenem mestu vstopa. Poveljnik mora imeti pri sebi uradno listino, v kateri je navedeno število paketov v pošiljki, ni pa ga mogoče šteti za konzularnega kurirja. Po dogovoru s pristojnimi lokalnimi oblastmi lahko konzulat pošlje enega od svojih članov, da neposredno in neovirano prevzame konzularno pošiljko od poveljnika ladje ali zrakoplova.

36. člen

Komuniciranje in stik z državljani države pošiljateljice

1. Zaradi olajšanja opravljanja konzularnih nalog za državljanke države pošiljateljice:

a) morajo imeti konzularni funkcionarji svobodo komuniciranja z državljani države pošiljateljice in dostop do njih. Državljanke države pošiljateljice morajo imeti enako svobodo komuniciranja s konzularnimi funkcionarji in dostop do njih;

b) morajo pristojni organi brez odlašanja obvestiti konzulat države pošiljateljice, da je na njegovem konzularnem območju državljan njegove države prijet, zaprt ali v priporu pred sojenjem ali mu je kako drugače odvzeta prostost, če ta to zahteva. Prav tako morajo brez odlašanja prenesti konzulatu vsako sporočilo osebe, ki je prijeta, zaprta ali v priporu ali ji je kako drugače odvzeta prostost. Pristojni organi morajo to osebo brez odlašanja seznaniti z njenimi pravicami po tej točki;

c) imajo konzularni funkcionarji pravico obiskovati državljana države pošiljateljice, ki je zaprt, v priporu ali mu je kako drugače odvzeta prostost, se z njim pogovoriti in dopisovati ter poskrbeti za njegovo pravno zastopanje pred sodiščem. Prav tako imajo pravico obiskovati vsakega državljana države pošiljateljice, ki je na podlagi odločbe sodišča zaprt ali priprt ali mu je kako drugače odvzeta prostost na njihovem konzularnem območju. Vendar pa se morajo konzularni funkcionarji vzdržati ukrepanja v korist državljana, ki je zaprt, v priporu ali mu je kako drugače odvzeta prostost, če ta temu izrecno nasprotuje.

2. Pravice iz prejšnjega odstavka se uresničujejo v skladu z zakoni in drugimi predpisi države sprejemnice, pri čemer morajo ti v celoti omogočati uresničenje namenov, za katere so na podlagi tega člena te pravice dane.

37. člen

Obveščanje o smrti, varstvu ali skrbništvu, ladijskih in letalskih nesrečah

Če imajo pristojni organi države sprejemnice ustrezno informacijo, morajo:

a) ob smrti državljana države pošiljateljice brez odlašanja obvestiti konzulat, na katerega območju se je zgodil smrtni primer;

b) pristojnemu konzulatu brez odlašanja sporočiti primere, v katerih bi bilo treba postaviti varuha ali skrbnika za mladoletnega ali opravilno nesposobnega državljana države pošiljateljice.

Vendar pa to ne sme vplivati na uporabo zakonov in drugih predpisov države sprejemnice, ki se nanašajo na postavitve varuha ali skrbnika;

c) brez odlašanja obvestiti konzulat, ki je najbližji kraju nesreče, kadar pomorska ali rečna ladja, ki plove pod zastavo države pošiljateljice, doživi brodolom ali nasede v teritorialnem morju ali notranjih morskih vodah države sprejemnice ali kadar ima zrakoplov, registriran v državi pošiljateljici, nesrečo na ozemlju države sprejemnice.

38. člen

Komuniciranje z organi države sprejemnice

Pri opravljanju nalog se lahko konzularni funkcionarji obravnavajo na:

- a) pristojne lokalne organe na svojem konzularnem območju;
- b) pristojne centralne organe države sprejemnice, če in v obsegu, kot to dopuščajo zakoni in drugi predpisi ter običaji države sprejemnice ali ustreznimi mednarodni sporazumi.

39. člen

Konzularne takse in pristojbine

1. Konzulat lahko na ozemlju države sprejemnice zaračuna takse in pristojbine, ki se za konzularna opravila predvidevajo z zakoni in drugimi predpisi države pošiljateljice.

2. Takse in pristojbine iz prejšnjega odstavka ter potrdila, ki se za to izdajajo, so oproščeni vseh dajatev in davkov v državi sprejemnici.

II. DEL

OLAJŠAVE, PRIVILEGIJI IN IMUNITETE, KI SE NANAŠAJO NA KARIERNE KONZULARNE FUNKCIONARJE IN DRUGE ČLANE KONZULATA

40. člen

Varstvo konzularnih funkcionarjev

Država sprejemnica obravnava konzularne funkcionarje z dolžnim spoštovanjem in ukrene vse potrebno, da prepreči vsak napad na njihovo osebo, svobodo in dostojanstvo.

41. člen

Osebna nedotakljivost konzularnih funkcionarjev

1. Konzularni funkcionarji ne smejo biti prijeti ali priptri, razen za huda kazniva dejanja na podlagi odločitve pristojne sodne oblasti.

2. Razen v primeru iz prejšnjega odstavka konzularni funkcionarji ne smejo biti zaprti niti se jim ne sme kako drugače omejiti osebna svoboda, razen zaradi izvršitve pravomočne sodbe.

3. Če je proti konzularnemu funkcionarju začel kazenski postopek, mora priti pred pristojne organe. Postopek se mora zaradi njegovega uradnega položaja voditi z dolžnim spoštovanjem in razen v primeru iz prvega odstavka tega člena tako, da se čim manj ovira opravljanje konzularnih nalog. Če je treba zaradi okoliščin iz prvega odstavka tega člena konzularnega funkcionarja pripreti, se mora postopek proti njemu začeti v najkrajšem mogočem času.

42. člen

Obveščanje o prijetju, odvzemu prostosti ali kazenskem pregonu

Ob prijetju ali priporu člana konzularnega osebja ali začetku kazenskega postopka proti njemu mora država sprejemnica o tem čim prej obvestiti vodjo konzulata. Če se ti ukrepi nanašajo na vodjo konzulata, mora država sprejemnica o tem po diplomatski poti obvestiti državo pošiljateljico.

43. člen

Sodna imuniteta

1. Konzularni funkcionarji in konzularni uslužbenci niso podrejeni sodnim in upravnim organom države sprejemnice za dejanja, ki jih storijo pri opravljanju konzularnih nalog.

2. Vendar pa se prejšnji odstavek ne uporablja v civilnih tožbah:

a) vloženih na podlagi pogodbe, ki jo je sklenil eden od konzularnih funkcionarjev ali uslužbencev, kadar je ni sklenil izrecno ali molče kot pooblaščenec države pošiljateljice, ali

b) ki jih je vložila tretja stran za škodo, nastalo pri nesreči, ki jo je v državi sprejemnici povzročilo vozilo, ladja ali zrakoplov.

44. člen

Dolžnost pričanja

1. Člani konzulata so lahko pozvani, da pričajo v sodnem in upravnem postopku. Konzularni uslužbenci in člani pomožnega osebja ne smejo zavrniti pričanja, razen v primerih iz tretjega odstavka tega člena. Če konzularni funkcionar noče pričati, se proti njemu ne more uporabiti noben prisilni ukrep ali druga sankcija.

2. Organ, ki zahteva pričanje, mora storiti vse, da konzularnega funkcionarja ne ovira pri opravljanju njegovih nalog. Organ lahko, kadar je mogoče, pridobi njegovo pričanje v njegovem stanovanju ali na konzulatu ali sprejme njegovo pisno izjavo.

3. Člani konzulata niso dolžni pričati o dejstvih, ki se nanašajo na opravljanje njihovih nalog, in dati na razpolago uradne korespondence in dokumentov, ki se na to nanašajo. Prav tako lahko zavrnejo pričanje kot izvedenci za pravo državo pošiljateljice.

45. člen

Odrek privilegijev in imunitet

1. Država pošiljateljica lahko posameznim članom konzulata odreče privilegije in imunitete iz 41., 43. in 44. člena.

2. Odrek mora biti razen glede določbe naslednjega odstavka vedno izrecen in pisno sporočen državi sprejemnici.

3. Če konzularni funkcionar ali konzularni uslužbenec začne postopek v zadevi, glede katere bi užival sodno imuniteto na podlagi 43. člena, se glede nasprotnega zahtevka, ki je neposredno povezan z glavnim zahtevkom, ne more sklicevati na imuniteto.

4. Odrek sodne imunitete v tožbah v civilnih ali upravnih postopkih ne pomeni odreka imunitete pred izvršitvijo sodbe, za kar je potreben poseben odrek.

46. člen

Oprostitev dolžnosti prijavljanja tujcev in dovoljenja za prebivanje

1. Konzularni funkcionarji in konzularni uslužbenci ter njihovi družinski člani, ki živijo z njimi v skupnem gospodinjstvu, so oproščeni vseh obveznosti, določenih z zakoni in drugimi predpisi države sprejemnice o prijavljanju tujcev in dovoljenjih za prebivanje.

2. Določbe prejšnjega odstavka pa se ne uporabljajo niti za konzularnega uslužbenca, ki ni stalni uslužbenec države pošiljateljice ali opravlja kako zasebno pridobitno dejavnost v državi sprejemnici, niti za njegove družinske člane.

47. člen

Izvetje iz obveznosti pridobitve delovnega dovoljenja

1. Člani konzulata so glede opravljanja dela za državo pošiljateljico izveti iz obveznosti, ki jih zakoni in drugi predpisi države sprejemnice o zaposlovanju tujcev določajo za pridobitev delovnega dovoljenja.

2. Člani zasebnega pomožnega osebja konzularnih funkcionarjev in konzularnih uslužbencev so izveti iz obveznosti iz prejšnjega odstavka, če ne opravljajo drugih pridobitnih dejavnosti v državi sprejemnici.

48. člen

Izvetje iz predpisov o socialnem zavarovanju

1. Ob upoštevanju tretjega odstavka tega člena so člani konzulata in njihovi družinski člani, ki živijo z njimi v skupnem gospodinjstvu, glede opravljanja dela za državo pošiljateljico izveti iz predpisov o socialnem zavarovanju, ki lahko veljajo v državi sprejemnici.

2. Izvzetje iz prejšnjega odstavka prav tako velja za člane zasebnega pomožnega osebja, ki so izključno v službi pri članih konzulata, pod pogojem, da:

a) niso državljani ali osebe s stalnim prebivališčem v državi sprejemnici in

b) zanje veljajo predpisi o socialnem zavarovanju, ki lahko veljajo v državi pošiljateljici ali tretji državi.

3. Člani konzulata, ki zaposlujejo osebe, za katere se ne uporablja izvzetje iz prejšnjega odstavka, morajo spoštovati obveznosti, ki jih delodajalcu nalagajo predpisi države sprejemnice o socialnem zavarovanju.

4. Izvzetje iz prvega in drugega odstavka tega člena ne izključuje prostovoljne vključitve v sistem socialnega zavarovanja države sprejemnice, če ta država to dopušča.

49. člen

Oprostitev obdavčenja

1. Konzularni funkcionarji in konzularni uslužbenci ter njihovi družinski člani, ki živijo z njimi v istem gospodinjstvu, so oproščeni vseh dajatev in davkov, osebnih ali premoženjskih, državnih, regionalnih ali občinskih, razen:

a) takih posrednih davkov, ki so običajno vključeni v ceno blaga ali storitev;

b) dajatev in davkov na zasebno nepremičnino na ozemlju države sprejemnice ob upoštevanju določb 32. člena;

c) dajatev od dediščine in prehoda premoženja, ki jih pobira država sprejemnica, ob upoštevanju določb točke b 51. člena;

d) dajatev in davkov od zasebnih prihodkov, vključno s kapitalskimi donosi, z virom v državi sprejemnici ter kapitalskih davkov od naložb v trgovske ali finančne dejavnosti v državi sprejemnici;

e) dajatev in davkov za posebne storitve;

f) vpisnih, sodnih ali notarskih taks, hipotekarnih obveznosti in upravnih taks ob upoštevanju 32. člena.

2. Člani pomožnega osebja so oproščeni dajatev in davkov na plače, ki jih prejemajo za svoje delo.

3. Člani konzulata, ki zaposlujejo osebe, katerih plače in zaslužki niso oproščeni davka na dohodek v državi sprejemnici, morajo izpolnjevati obveznosti, ki jih zakoni in drugi predpisi te države nalagajo delodajalcem glede pobiranja davkov na dohodek.

50. člen

Oprostitev carin in carinskega pregleda

1. Država sprejemnica v skladu z zakoni in drugimi predpisi, ki jih lahko sprejme, dovoljuje uvoz in oprostitev carin, davkov in drugih povezanih dajatev, razen stroškov za skladiščenje, prevoz in podobne storitve, za:

a) predmete, namenjene konzulatu za uradno uporabo;

b) predmete za osebno uporabo, namenjene konzularnemu funkcionarju in njegovim družinskim članom, ki živijo z njim v skupnem gospodinjstvu, vključno s predmeti, namenjenimi za njihovo nastanitev. Količina predmetov za vsakdanjo uporabo ne sme presegati količine, ki jo te osebe potrebujejo za svojo uporabo.

2. Konzularni uslužbenci uživajo privilegije in oprostitve iz prejšnjega odstavka za predmete, ki jih uvozijo ob svoji prvi priselitvi.

3. Osebna prtljaga, ki jo imajo s seboj konzularni funkcionarji in njihovi družinski člani, ki živijo z njimi v skupnem gospodinjstvu, je oproščena pregleda. Pregledana je lahko samo, če obstajajo resni razlogi za domnevo, da vsebuje predmete, za katere ne velja oprostitev iz točke b prvega odstavka tega člena, ali predmete, katerih uvoz ali izvoz je prepovedan z zakoni in drugimi predpisi države sprejemnice ali za katere veljajo zakoni in drugi predpisi države sprejemnice o karanteni. Tak pregled se sme opraviti le v navzočnosti konzularnega funkcionarja ali njegovega družinskega člana.

51. člen

Zapuščina člana konzulata ali njegovega družinskega člana

Ob smrti člana konzulata ali njegovega družinskega člana, ki je živel z njim v skupnem gospodinjstvu:

a) mora država sprejemnica dovoliti iznos pokojnikovih premičnin, razen tistih, ki so bile pridobljene v njej in katerih izvoz je bil ob njegovi smrti prepovedan;

b) država sprejemnica ne sme pobirati državnih, regionalnih in občinskih dajatev na dediščine ter na prenos premičnin, ki so v državi sprejemnici samo zato, ker je pokojnik tam bival kot član konzulata ali kot družinski član katerega od članov konzulata.

52. člen

Oprostitev osebnih obveznosti

Država sprejemnica člane konzulata in njihove družinske člane, ki živijo z njimi v skupnem gospodinjstvu, oprosti vseh osebnih obveznosti in kakršnih koli del v javno korist ter obveznosti za vojaške namene, kot so zaplemba, prispevki in nastanitev vojske.

53. člen

Začetek in prenehanje konzularnih privilegijev in imunitet

1. Vsak član konzulata uživa privilegije in imunitete po tej konvenciji od trenutka, ko pride na ozemlje države sprejemnice, da nastopi službovanje, ali če je že tam, od trenutka prevzema svoje funkcije na konzulatu.

2. Družinski člani člana konzulata, ki živijo z njim v skupnem gospodinjstvu, in člani njegovega zasebnega pomožnega osebja uživajo privilegije in imunitete po tej konvenciji od dneva, ko začne uživati privilegije in imunitete v skladu s prejšnjim odstavkom član konzulata, ali dneva svojega prihoda na ozemlje države sprejemnice ali dneva, ko so postali njegovi družinski člani ali člani njegovega zasebnega pomožnega osebja, kar koli je pozneje.

3. Ko funkcija člana konzulata preneha, njegovi privilegiji in imunitete ter privilegiji in imunitete njegovih družinskih članov, ki živijo z njim v skupnem gospodinjstvu, ali članov njegovega zasebnega pomožnega osebja praviloma prenehajo v trenutku, ko ta oseba zapusti ozemlje države sprejemnice, ali po poteku v ta namen danega razumnega roka, kar koli je prej, do takrat pa veljajo celo ob oboroženem spopadu. Osebam iz prejšnjega odstavka privilegiji in imunitete prenehajo, ko niso več v skupnem gospodinjstvu člana konzulata ali prenehajo biti člani njegovega zasebnega pomožnega osebja, s tem da njihovi privilegiji in imunitete trajajo do trenutka njihovega odhoda, če nameravajo zapustiti ozemlje države sprejemnice v razumnem roku.

4. Vendar glede dejanj, ki jih konzularni funkcionar ali konzularni uslužbenec stori pri opravljanju svojih nalog, še naprej velja sodna imuniteta brez časovne omejitve.

5. Ob smrti člana konzulata njegovi družinski člani, ki so živeli z njim v skupnem gospodinjstvu, še naprej uživajo privilegije in imunitete, do katerih so upravičeni, dokler ne zapustijo ozemlje države sprejemnice, ali do poteka v ta namen danega razumnega roka, kar koli je prej.

54. člen

Obveznosti tretjih držav

1. Če konzularni funkcionar potuje čez ozemlje ali je na ozemlju tretje države, ki mu je izdala vizum, če je ta potreben, da prevzame svojo funkcijo ali se vrne v svojo službo ali državo pošiljateljico, mu ta tretja država zagotovi vse potrebne imunitete iz drugih členov te konvencije, da se mu omogoči prehod ali vrnitev. Tretja država enako ravna tudi glede njegovih družinskih članov, ki živijo z njim v skupnem gospodinjstvu, uživajo privilegije in imunitete ter spremljajo konzularnega funkcionarja ali potujejo posebej, da bi se mu pridružili ali vrnili v državo pošiljateljico.

2. V okoliščinah, podobnih tistim iz prejšnjega odstavka, tretje države ne ovirajo prehoda čez svoje ozemlje drugim članom konzulata in njihovim družinskim članom, ki živijo z njimi v skupnem gospodinjstvu.

3. Tretje države priznavajo uradni korespondenci in drugim uradnim sporočilom v tranzitu, vključno s kodiranimi in šifriranimi, enako svobodo in varstvo, kot ju mora priznati država sprejemnica po tej konvenciji. Konzularnim kurirjem, ki jim je bil izdan potovalni vizum, če je ta potreben, in konzularni pošiljki v tranzitu priznavajo enako nedotakljivost in varstvo, kot ju mora priznati država sprejemnica po tej konvenciji.

4. Obveznosti tretjih držav iz prejšnjih treh odstavkov se nanašajo tudi na osebe, navedene v njih, uradna sporočila in konzularne pošiljke, kadar so na ozemlju tretje države zaradi višje sile.

55. člen

Spoštovanje zakonov in drugih predpisov države sprejemnice

1. Ne glede na privilegije in imunitete morajo vse osebe, ki jih uživajo, spoštovati zakone in druge predpise države sprejemnice. Prav tako se ne smejo vmešavati v njene notranje zadeve.

2. Prostori konzulata se ne smejo uporabljati za namene, ki niso združljivi z opravljanjem konzularnih nalog.

3. Določbe prejšnjega odstavka ne izključujejo možnosti, da se v delu zgradbe, v kateri so prostori konzulata, namestijo uradi drugih ustanov ali agencij, če so ti prostori ločeni od tistih, ki jih uporablja konzulat. V tem primeru se omenjeni uradi ne štejejo za del konzularnih prostorov po tej konvenciji.

56. člen

Zavarovanje za škodo tretji osebi

Člani konzulata morajo spoštovati vse obveznosti, ki jih določajo zakoni in drugi predpisi države sprejemnice glede zavarovanja civilne odgovornosti za uporabo vozila, ladje ali zrakoplova.

57. člen

Posebne določbe o zasebni pridobitni dejavnosti

1. Karierni konzularni funkcionarji v državi sprejemnici ne smejo opravljati poklicne ali pridobitne dejavnosti za osebno korist.

2. Privilegiji in imunitete iz tega poglavja se ne priznavajo:

- konzularnim uslužbenecem in članom pomožnega osebja, ki v državi sprejemnici opravljajo zasebno pridobitno dejavnost;
- družinskim članom katere od oseb iz prejšnje točke in članom njenega zasebnega pomožnega osebja;
- družinskim članom katerega od članov konzulata, ki v državi sprejemnici opravljajo zasebno pridobitno dejavnost.

III. POGLAVJE

UREDITEV, KI VELJA ZA ČASTNE KONZULARNE FUNKCIONARJE IN KONZULATE, KI JIH VODIJO

58. člen

Splošne določbe o olajšavah, privilegijih in imunitetah

1. 28., 29., 30., 34., 35., 36., 37., 38. in 39. člen, tretji odstavek 54. člena ter drugi in tretji odstavek 55. člena se uporabljajo tudi za konzulate, ki jih vodijo častni konzularni funkcionarji. Poleg tega olajšave, privilegije in imunitete teh konzulatov urejajo 59., 60., 61. in 62. člen.

2. 42. in 43. člen, tretji odstavek 44. člena, 45. in 53. člen ter prvi odstavek 55. člena se uporabljajo za častne konzularne funkcionarje. Poleg tega olajšave, privilegije in imunitete teh konzularnih funkcionarjev urejajo 63., 64., 65., 66. in 67. člen.

3. Privilegiji in imunitete iz te konvencije se ne priznavajo družinskim članom častnega konzularnega funkcionarja ali konzularnega uslužbenca, zaposlenega na konzulatu, ki ga vodi častni konzularni funkcionar.

4. Izmenjava konzularnih pošiljk med konzulatoma v različnih državah, ki ju vodita častna konzularna funkcionarja, je dovoljena le s soglasjem obeh držav sprejemnic.

59. člen

Varstvo konzularnih prostorov

Država sprejemnica sprejme vse ukrepe, potrebne za varstvo prostorov konzulata, ki ga vodi častni konzularni funkcionar, da prepreči nasilen vstop v prostore konzulata ali njihovo poškodovanje, vsako motenje miru konzulata ali poseg v njegovo dostojanstvo.

60. člen

Oprostitev obdavčenja prostorov konzulata

1. Prostori konzulata, ki ga vodi častni konzularni funkcionar, katerih lastnik ali najemnik je država pošiljateljica, so oproščeni

vseh vrst državnih, regionalnih ali občinskih dajatev in davkov, razen tistih, s katerimi se plačujejo opravljene posebne storitve.

2. Oprostitev obdavčenja iz prejšnjega odstavka se ne uporablja za dajatve in davke, ki jih po zakonih in drugih predpisih države sprejemnice plačuje oseba, ki je v pogodbenem razmerju z državo pošiljateljico.

61. člen

Nedotakljivost konzularnega arhiva in dokumentov

Arhiv in dokumenti konzulata, ki ga vodi častni konzularni funkcionar, so vedno in povsod nedotakljivi, če so ločeni od drugih spisov in dokumentov, še posebej pa od zasebne korespondence vodje konzulata in vsake osebe, ki dela z njim, in od gradiva, knjig ali dokumentov v zvezi z njunim poklicem ali pridobitno dejavnostjo.

62. člen

Oprostitev carin

Država sprejemnica v skladu z zakoni in drugimi predpisi, ki jih lahko sprejme, dovoljuje uvoz in oprostitev carin, davkov in drugih povezanih dajatev, razen stroškov skladiščenja, prevoza in podobnih storitev, za naslednje predmete, če so namenjeni za uradno uporabo konzulatu, ki ga vodi častni konzularni funkcionar: grbe, zastave, table z napisi, pečate in štampiljke, knjige, uradne tiskovine, pisarniško pohištvo in pisarniško opremo ter pribor in podobne predmete, ki jih konzulatu pošilja država pošiljateljica ali so mu poslani na njeno zahtevo.

63. člen

Kazenski postopek

Če se proti častnemu konzularnemu funkcionarju začne kazenski postopek, mora priti pred pristojne organe. Vendar pa se mora postopek voditi z dolžnim spoštovanjem do častnega konzularnega funkcionarja zaradi njegovega uradnega položaja, in razen če je prijet ali priprt, tako, da se čim manj ovira opravljanje konzularnih nalog. Če je treba častnega konzularnega funkcionarja pripreti, se mora postopek proti njemu začeti v najkrajšem mogočem času.

64. člen

Zaščita častnega konzularnega funkcionarja

Država sprejemnica mora častnemu konzularnemu funkcionarju zagotoviti zaščito, ki je lahko potrebna zaradi njegovega uradnega položaja.

65. člen

Oprostitev dolžnosti prijavljanja tujcev in dovoljenja za prebivanje

Častni konzularni funkcionarji, razen tistih, ki v državi sprejemnici opravljajo kakršno koli poklicno ali pridobitno dejavnost za osebno korist, so oproščeni vseh obveznosti, določenih z zakoni in drugimi predpisi države sprejemnice o prijavljanju tujcev in dovoljenjih za prebivanje.

66. člen

Oprostitev obdavčenja

Častni konzularni funkcionar je oproščen vseh dajatev in davkov za nadomestila in plačila, ki jih prejema od države pošiljateljice za opravljanje konzularnih nalog.

67. člen

Oprostitev osebnih obveznosti

Država sprejemnica častne konzularne funkcionarje oprosti vseh osebnih obveznosti in kakršnih koli del v javno korist ter obveznosti za vojaške namene, kot so zaplemba, prispevki in nastanitve vojske.

68. člen

Neobveznost institucije častnih konzularnih funkcionarjev

Vsaka država svobodno odloča o imenovanju ali sprejemanju častnih konzularnih funkcionarjev.

IV. POGLAVJE SPLOŠNE DOLOČBE

69. člen

Konzularni agenti, ki niso vodje konzulata

1. Vsaka država svobodno odloča, ali bo odpirala ali dopustila konzularne urade, ki jih vodijo konzularni uradniki, ki jih država pošiljateljica ni imenovala za vodje konzulatov.

2. Pogoje, pod katerimi lahko konzularni uradi po prejšnjem odstavku opravljajo svojo dejavnost, ter privilegije in imunitete, ki jih konzularni uradniki lahko uživajo, država pošiljateljica in država sprejemnica določita sporazumno.

70. člen

Konzularne naloge, ki jih opravlja diplomatsko predstavništvo

1. Določbe te konvencije se prav tako uporabljajo za konzularne naloge, ki jih opravlja diplomatsko predstavništvo, če je to v skladu z vsebino konvencije.

2. Imena članov diplomatskega predstavništva, ki so imenovani v konzularni oddelek ali kako drugače pooblaščenici za opravljanje konzularnih nalog diplomatskega predstavništva, se sporočijo ministru za zunanje zadeve države sprejemnice ali organu, ki ga to ministru določi.

3. Pri opravljanju konzularnih nalog se diplomatsko predstavništvo lahko obrača na:

a) lokalne oblasti konzularnega območja;

b) osrednje oblasti države sprejemnice, če to dopuščajo zakoni in drugi predpisi ter običaji države sprejemnice ali ustrezni mednarodni sporazumi.

4. Privilegiji in imunitete članov diplomatskega predstavništva iz drugega odstavka tega člena se določajo v skladu s pravili mednarodnega prava o diplomatskih odnosih.

71. člen

Državljeni države sprejemnice ali osebe s stalnim prebivališčem v tej državi

1. Konzularni funkcionarji, ki so državljani države sprejemnice ali imajo v njej stalno prebivališče, uživajo glede uradnih dejanj, storjenih pri opravljanju njihovih nalog, le sodno imuniteto in osebno nedotakljivost ter privilegije iz tretjega odstavka 44. člena, razen če država sprejemnica daje dodatne olajšave, privilegije in imunitete. Glede teh funkcionarjev mora država sprejemnica spoštovati tudi obveznosti iz 42. člena. Če je proti takemu konzularnemu funkcionarju začel kazenski postopek, se mora ta postopek, razen če je funkcionar prijet ali mu je kako drugače odvzeta prostost, voditi tako, da se čim manj ovira opravljanje konzularnih nalog.

2. Drugi člani konzulata, ki so državljani države sprejemnice ali imajo v njej stalno prebivališče, njihovi družinski člani in družinski člani konzularnih funkcionarjev iz prejšnjega odstavka uživajo olajšave, privilegije in imunitete le v obsegu, ki ga priznava država sprejemnica. Družinski člani člana konzulata in člani zasebnega pomožnega osebja, ki so tudi sami državljani države sprejemnice ali imajo v njej stalno prebivališče, prav tako uživajo olajšave, privilegije in imunitete le v obsegu, ki ga priznava ta država. Država sprejemnica pa mora izvajati jurisdikcijo nad temi osebami tako, da pri tem preveč ne ovira konzulata pri opravljanju njegovih nalog.

72. člen

Nediskriminacija

1. Pri uporabi določb te konvencije država sprejemnica ne sme diskriminirati posameznih držav.

2. Za diskriminacijo se ne šteje:

a) če država sprejemnica omejevalno izvaja kakšno določbo te konvencije, ker se ta tako izvaja za njene konzulate v državi pošiljateljici;

b) če si posamezne države po običaju ali sporazumu vzajemno zagotavljajo ugodnejšo obravnavo, kot to zahtevajo določbe te konvencije.

73. člen

Razmerje med to konvencijo in drugimi mednarodnimi sporazumi

1. Določbe te konvencije ne vplivajo na druge mednarodne sporazume, ki veljajo med njihovimi državami pogodbenicami.

2. Nobena določba te konvencije ne ovira držav pri sklepanju sporazumov, s katerimi bi potrdile, dopolnile, izpopolnile ali razširile področje uporabe njenih določb.

V. POGLAVJE KONČNE DOLOČBE

74. člen

Podpis

Ta konvencija je na voljo za podpis vsem državam članicam Organizacije združenih narodov ali specializiranih agencij in vsem pogodbenicam Statuta Meddržavnega sodišča ter vsaki drugi državi, ki jo Generalna skupščina Organizacije združenih narodov povabi, da postane pogodbenica te konvencije, in sicer do 31. oktobra 1963 pri Zveznem ministru za zunanje zadeve Republike Avstrije in nato do 31. marca 1964 na sedežu Organizacije združenih narodov v New Yorku.

75. člen

Ratifikacija

To konvencijo je treba ratificirati. Listine o ratifikaciji se deponirajo pri generalnem sekretarju Organizacije združenih narodov.

76. člen

Pristop

Ta konvencija je na voljo za pristop vsem državam iz ene od štirih skupin iz 74. člena. Listine o pristopu se deponirajo pri generalnem sekretarju Organizacije združenih narodov.

77. člen

Začetek veljavnosti

1. Ta konvencija začne veljati trideseti dan po dnevu deponiranja dvaindvajsete listine o ratifikaciji ali pristopu pri generalnem sekretarju Organizacije združenih narodov.

2. Za vsako državo, ki ratificira to konvencijo ali k njej pristopi po deponiranju dvaindvajsete listine o ratifikaciji ali pristopu, začne konvencija veljati trideseti dan po deponiranju njene listine o ratifikaciji ali pristopu.

78. člen

Uradna obvestila generalnega sekretarja

Generalni sekretar Organizacije združenih narodov uradno obvesti vse države iz ene od štirih skupin iz 74. člena o:

a) podpisih te konvencije in deponiranju listin o ratifikaciji ali pristopu v skladu s 74., 75. in 76. členom;

b) datumu začetka veljavnosti te konvencije v skladu s 77. členom.

79. člen

Verodostojna besedila

Izvirnik te konvencije, katerega besedila v angleškem, francoskem, kitajskem, ruskem in španskem jeziku so enako verodostojna, se hrani pri generalnem sekretarju Organizacije združenih narodov, ki pošlje njegove overjene kopije vsem državam iz ene od štirih skupin iz 74. člena.

DA BI TO POTRDILI, so podpisani pooblaščenici, ki so jih za to pravilno pooblastile njihove vlade, podpisali to konvencijo.

SKLENJENO na Dunaju štiriindvajsetega aprila tisoč devetsto triinšestdeset.

Obvestila o začetku oziroma prenehanju veljavnosti mednarodnih pogodb

41. Obvestilo o začetku veljavnosti Konvencije med Republiko Slovenijo in Republiko Armenijo o izogibanju dvojnega obdavčevanja in preprečevanju davčnih utaj v zvezi z davki od dohodka in premoženja, s protokolom

Na podlagi drugega odstavka 77. člena Zakona o zunanjih zadevah (Uradni list RS, št. 113/03 – uradno prečiščeno besedilo, 20/06 – ZNOMCMO, 76/08, 108/09 in 80/10 – ZUTD) Ministrstvo za zunanje zadeve

s p o r o č a,

da je dne 23. aprila 2013 začela veljati Konvencija med Republiko Slovenijo in Republiko Armenijo o izogibanju dvojne obdavčevanja in preprečevanju davčnih utaj v zvezi z davki od dohodka in premoženja, s protokolom, podpisana v Erevanu 11. oktobra 2010 in objavljena v Uradnem listu Republike Slovenije – Mednarodne pogodbe, št. 3/11 (Uradni list Republike Slovenije, št. 23/11).

Ljubljana, dne 3. maja 2013

Ministrstvo za zunanje zadeve
Republike Slovenije

42. Obvestilo o začetku veljavnosti Sporazuma med Vlado Republike Slovenije in Vlado Romunije o vojnih grobiščih

Na podlagi drugega odstavka 77. člena Zakona o zunanjih zadevah (Uradni list RS, št. 113/03 – uradno prečiščeno besedilo, 20/06 – ZNOMCMO, 76/08, 108/09 in 80/10 – ZUTD) Ministrstvo za zunanje zadeve

s p o r o č a,

da je dne 25. aprila 2013 začel veljati Sporazum med Vlado Republike Slovenije in Vlado Romunije o vojnih grobiščih, podpisan v Ljubljani 15. junija 2011 in objavljen v Uradnem listu Republike Slovenije – Mednarodne pogodbe, št. 14/12 (Uradni list Republike Slovenije, št. 92/12).

Ljubljana, dne 3. maja 2013

Ministrstvo za zunanje zadeve
Republike Slovenije

43. Obvestilo o začetku veljavnosti Sporazuma med Vlado Republike Slovenije in Vlado Republike Kosovo o medsebojni pomoči pri carinskih zadevah

Na podlagi drugega odstavka 77. člena Zakona o zunanjih zadevah (Uradni list RS, št. 113/03 – uradno prečiščeno besedilo, 20/06 – ZNOMCMO, 76/08, 108/09 in 80/10 – ZUTD) Ministrstvo za zunanje zadeve

s p o r o č a,

da je dne 1. maja 2013 začel veljati Sporazum med Vlado Republike Slovenije in Vlado Republike Kosovo o medsebojni pomoči pri carinskih zadevah, podpisan v Ljubljani 23. junija 2011 in objavljen v Uradnem listu Republike Slovenije – Mednarodne pogodbe, št. 3/13 (Uradni list Republike Slovenije, št. 17/13).

Ljubljana, dne 3. maja 2013

Ministrstvo za zunanje zadeve
Republike Slovenije

44. Obvestilo o začetku veljavnosti Sklepa Evropskega sveta z dne 25. marca 2011 o spremembi člena 136 Pogodbe o delovanju Evropske unije glede mehanizma za stabilnost za države članice, katerih valuta je euro

Na podlagi drugega odstavka 77. člena Zakona o zunanjih zadevah (Uradni list RS, št. 113/03 – uradno prečiščeno besedilo, 20/06 – ZNOMCMO, 76/08, 108/09 in 80/10 – ZUTD) Ministrstvo za zunanje zadeve

s p o r o č a,

da je 1. maja 2013 začel veljati Sklep Evropskega sveta z dne 25. marca 2011 o spremembi člena 136 Pogodbe o delovanju Evropske unije glede mehanizma za stabilnost za države članice, katerih valuta je euro, objavljen v Uradnem listu Republike Slovenije – Mednarodne pogodbe, št. 9/11 (Uradni list Republike Slovenije, št. 66/11).

Ljubljana, dne 6. maja 2013

Ministrstvo za zunanje zadeve
Republike Slovenije

45. Obvestilo o začetku veljavnosti Sporazuma o filmski koprodukciji med Vlado Republike Slovenije in Vlado Francoske republike

Na podlagi drugega odstavka 77. člena Zakona o zunanjih zadevah (Uradni list RS, št. 113/03 – uradno prečiščeno besedilo, 20/06 – ZNOMCMO, 76/08, 108/09 in 80/10 – ZUTD) Ministrstvo za zunanje zadeve

s p o r o č a,

da je dne 2. avgusta 2012 začel veljati Sporazum o filmski koprodukciji med Vlado Republike Slovenije in Vlado Francoske republike, podpisan v Bruslju 19. maja 2011 in objavljen v Uradnem listu Republike Slovenije – Mednarodne pogodbe, št. 7/12 (Uradni list Republike Slovenije, št. 52/12).

Ljubljana, dne 10. maja 2013

Ministrstvo za zunanje zadeve
Republike Slovenije

46. Obvestilo o začetku veljavnosti Sporazuma med Vlado Republike Slovenije in Vlado Združenih držav Amerike o krepitvi sodelovanja pri preprečevanju hudih kaznivih dejanj in boju proti njim s prilogo

Na podlagi drugega odstavka 77. člena Zakona o zunanjih zadevah (Uradni list RS, št. 113/03 – uradno prečiščeno besedilo, 20/06 – ZNOMCMO, 76/08, 108/09 in 80/10 – ZUTD) Ministrstvo za zunanje zadeve

s p o r o č a,

da je dne 12. maja 2013 začel veljati Sporazum med Vlado Republike Slovenije in Vlado Združenih držav Amerike o krepitvi sodelovanja pri preprečevanju hudih kaznivih dejanj in boju proti njim s prilogo, podpisan v Ljubljani 13. septembra 2012 in objavljen v Uradnem listu Republike Slovenije – Mednarodne pogodbe, št. 3/13 (Uradni list Republike Slovenije, št. 17/13).

Ljubljana, dne 14. maja 2013

Ministrstvo za zunanje zadeve
Republike Slovenije

47. Obvestilo o začetku veljavnosti Sporazuma med Vlado Republike Slovenije in Vlado Republike Srbije o policijskem sodelovanju

Na podlagi drugega odstavka 77. člena Zakona o zunanjih zadevah (Uradni list RS, št. 113/03 – uradno prečiščeno besedilo, 20/06 – ZNOMCMO, 76/08, 108/09 in 80/10 – ZUTD) Ministrstvo za zunanje zadeve

s p o r o č a,

da je dne 15. maja 2013 začel veljati Sporazum med Vlado Republike Slovenije in Vlado Republike Srbije o policijskem sodelovanju, podpisan v Ljubljani 14. novembra 2012 in objavljen v Uradnem listu Republike Slovenije – Mednarodne pogodbe, št. 3/13 (Uradni list Republike Slovenije, št. 17/13).

Ljubljana, dne 15. maja 2013

Ministrstvo za zunanje zadeve
Republike Slovenije

VSEBINA

40.	Akt o dopolnitvah Akta o notifikaciji nasledstva glede konvencij Organizacije združenih narodov in konvencij, sprejetih v Mednarodni agenciji za atomsko energijo (MANKZN-B)	341
	<i>Obvestila o začetku oziroma prenehanju veljavnosti mednarodnih pogodb</i>	
41.	Obvestilo o začetku veljavnosti Konvencije med Republiko Slovenijo in Republiko Armenijo o izogibanju dvojnega obdavčevanja in preprečevanju davčnih utaj v zvezi z davki od dohodka in premoženja, s protokolom	355
42.	Obvestilo o začetku veljavnosti Sporazuma med Vlado Republike Slovenije in Vlado Romunije o vojnih grobiščih	355
43.	Obvestilo o začetku veljavnosti Sporazuma med Vlado Republike Slovenije in Vlado Republike Kosovo o medsebojni pomoči pri carinskih zadevah	355
44.	Obvestilo o začetku veljavnosti Sklepa Evropskega sveta z dne 25. marca 2011 o spremembi člena 136 Pogodbe o delovanju Evropske unije glede mehanizma za stabilnost za države članice, katerih valuta je euro	355
45.	Obvestilo o začetku veljavnosti Sporazuma o filmski koprodukciji med Vlado Republike Slovenije in Vlado Francoske republike	355
46.	Obvestilo o začetku veljavnosti Sporazuma med Vlado Republike Slovenije in Vlado Združenih držav Amerike o krepitvi sodelovanja pri preprečevanju hudih kaznivih dejanj in boju proti njim s prilogo	356
47.	Obvestilo o začetku veljavnosti Sporazuma med Vlado Republike Slovenije in Vlado Republike Srbije o policijskem sodelovanju	356

